

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Sectio V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

g Serm. 3.

h Mat. 14. vers. 26.

i Act. 12. v 25. i Galat. 5. v. 16. & 17

j 1. Pet. 3. v 9. & c. 4. v. 6

putasse eos esse animam aliquam, quæ ex altera vita redisset: quod idem D. August. g Eucherius, Beda & Hugo Card. & multi alij censuerunt, putabāt autem animam esse Christi, in corpore aëreo assumpto, non in corpore proprio; de cuius resurrectione nondū erant planè certi. Sciebat Christus cogitationes eorum, & respondet, palpatione veri corporis cognoscant se spiritum non esse. Eadem fuerat ante passionem suspicio ac metus Apostolorū, cum viderent eum ambulātem super aquas h, neque tum reprehensi, quod putarent esse, aliquando spectra, sed quia putabant Christummet ipsis tum non apparere. Eandem aliorum tum sententiam fuisse conuincitur ex B. Lucai, nam vniuersa quæ Hierosolymis erat Ecclesia, dicentem Rhodem, quod Petrus & ex carcere liberatus ante fores adstaret; dixit insanire, eo quod certo sibi persuaderet, Petrum viuere & in carcere detineri: animamque viuētis hominis extra corpus suum apparere non posse sciret; ideo de viui hominis anima puellæ errorem reprehendebat, & angelum in specie Petri credebāt; puellæ assensura si Petrum mortuum credidissent. Quo loco Græc. ἀγγέλῳ, est; vnde probat locus l aliquando per Angelos, ἑτεροπροσώπων, animas representari: præcedentia vero loca in Evangelijs apud Luc. non habent, ἀγγέλῳ, sed expressè habent, τὸ πνεῦμα: apud Matth. vero, φάντασμα. Ex quibus sic ratiocinamur; apud Matth. nomen genericum fuisse positum, vt intelligamus tam de angelis, quam animabus hanc opinionem viguisse: apud Luc. vero in Evangelio vocem τὸ πνεῦμα, positam, vt restringamus ad animas, vel saltē ad solos angelos nō restringamus: apud Luc. in Actis, angeli nomen positum, vt de Angelis idem censuisse

A Ecclesiam sciamus. Sane hæc adeo ferè sunt inseparabilia, vt & olim Saaducei, & hodie hæretici, vtrumque æque impugnent. Quis verò non rideat Lauatheri responsum πνεῦμα, pro Angelo tantum accipi? ergo spiritui resistens caro in membris nostris, illa non animæ sed angelo repugnat; vitur enim Paulus voce, πνεῦμα: ergo apud Petrum Christianima concionata fuit angelis, & non hominibus in inferno degentibus (ἐν τῇ αἰχῇ πνεύμασι. ρ) contra communem Antiquitatis consensum m. Ergò falso Athanas. n tradidit, in Hymno trium puerorum, πνεύματα, significare hominum animas; sed nugor, cum talia serio refello.

B
C
D
E

SECTIO V.

N Vnc ad dicta Conciliorū & Patrum & historicorū veniamus: quæ non obscure id docent & persuadent, nisi proterui, & pertinaces, quod hæreticorum est propriū, esse velimus, vnum illis effugij diuortium præcludamus, quidam omnes visiones negāt: qui sunt indigni quibuscum scriptis cõtendamus: eodem enim iure omnium Historiarum, omnium librorū, qui in sacro Canone (quem sibi quisque illorū, quem vult, hodie fingit, cras refringit) non continentur, fidem & auctoritatē repudiare possunt, quo quid infanuis, quid cunctis rei publ. partibus est perniciosus, & graui vindicta dignus? Modestiores alij; Angelorū permittunt visiones, & recipiunt, pro lubito tamen suo: quando illis in disputando negotium non exhibent: sed ijde isti, veterem omnem memoriam sic interpretantur, vt contendunt, αὐλοπροσώπων, nunquam animas ne Beatorum quidem vel apparuisse, vel apparere: sed quancūque talia leguntur, de ἑτεροπροσώπων, facta, per bonos vel

malos

m Clemē
Alex. lib. 1.
& 6. Sm
ma. An
Epist. H
lar. in Pa
118. Ep
hæres 77
Cyril. Al
lib. de se
cta fid. 4
Theodor
& lib. 12
in 70222
Amb. in
ead. c. 4
Ron. Rat
in Sym
& alij.
Atheno
lib. de S

malos spiritus, apparitione id accipiendum. His regula illa Augustini aliorum valide obstat; quando verba scripturæ proprie possunt accipi, ad Metaphoricos vel tropicos alios sensus non esse confugiendum: sunt autem scriptorum de his rebus verba pleraque adeo clara, ut qui illa ad tropos reuocet, is nihil non eodem iure sic queat detorquere,

Deinde nihil nos cogit absurdi, nihil rationi consentiens parum fieri posse, fieri decere & expedire iam docuimus, cur igitur sanctissimis, & grauissimis hominibus, ea simpliciter & sine fuco narrantibus, ut *ἁγιογραφῶν* *πῶς* gelta, non credamus: sed vel inuitis, *ἁγιογραφῶν* *πῶς* *ἁγίων*, obrudamus? Quasi vero non ipso loquendi modo utrumque genus apparitionum distinxerint: Nonne (ut alios mittam) D. Cyprian. cum de imaginaria, vel per angelos facta loquitur, simpliciter vocat visiones; cum vero de apparitione Beati alicuius, *ἁγιογραφῶν* *πῶς*, facta: tunc addit apparuisse talem vel talem: idem discrimen obseruant acta martyrum: idem vita & Dialogus D. Greg. vide Cyprian. *epist.* 10. 11. 12. 69. *acta Mart.* apud *Sur.* 24. *F. br.* & I. *Mal. Greg. passim in Dialog.* Quin etiã soliti ipsi Angeli id ipsum declarare quando apparent, ut fecit Gabriel Archang. cum in forma Sancti Marcellini se vitendum præbuit, apud *Eghinartum lib. 3. de transl. SS. Martyr. Marcellini: & Petr. c. 12.*

Primo Saeculo, nobis occurrit, prima Hispaniæ, & fortassis Europæ totius, Ecclesia Beatæ Mariæ Deiparæ de Calumnia, à B. Iacobo Sebedæo, cum adhuc in viuis utriusque degeret, dedicata ad Hebrum Cæsaraugustæ: quod & Animalibus Celtibericis a proditum, & adeo constanti Ecclesiæ illius traditione receptum, ut Catholicus ibi nõ habea-

A tur, qui dubitet: traditur B. Virgo columnæ insistenti Apostolo Hispaniarum apparuisse, & iussisse eo sibi loco facellulum dedicari, quod nunc diues & nobilis Ecclesia est. Si uiuēs adhuc alio in loco, quam ubi degebat. B. Iacobo se videndum exhibuit: cur nequeat nunc cæli terræque Regina cum lubet? & sæpe illi lubuisse, mox docebo, apparuit non semel filius, cur non & mater? B. Petro persecutionem vitanti Christus conspicuum se præbuit, & dixit Romanam se contendere. ut iterum crucifigatur, intellexit Domini mentem Petrus & reuersus agitur in crucem, sicque in Petro Christus iterum crucifigitur.

B [testatur D. Ambros. contra Auxent. de Basil. noua eradenda. D. Greg. in 4. Psal. Pœnit. Hegeisp. l. 3. de excid. Ieros. cap. 2. Carpo Cretensi, auctor est D. Dionys. Areopagita, *epist.* 8. ad Demoph. Iesum multis Angelis comitatum apparuisse, & inclementiæ nomine reprehendisse, quod lapsi fratris, & seductoris pœnam exereret. Vespasiano Imper. S. Martialis Lemonicum Episcopus vixit discipulus Christi, is vidit S. Valeriæ Martyris animam, instar lucidæ flammæ cœli petentem. [narratur in actu S. Martialis, apud *Surium.*]

C *Saeculo secundo*, Iustinus Mar. Apolo. II. ad Imp. redire animas mortuorum, & apparere nonnunquam, & proinde immortales esse, ut gentilibus persuadeat, ipsis Gentilium per magos euocationibus vitur, & contra Triphonem disputans, asserit Samuel's animam vere fuisse euocatam. Tertullianus non modo nihil nobiscum, sed tantum cum magicis nanijs pugnat, inquit. [sed si quasdam reuocant animas in corpora Dei virtus in documenta uerū sui, non idcirco communicabitur fidei & audacia Magorum, & fallacia somniorum, & licentia poetarum.] Verum etiam aperte facit

pro nobis, nam & subindicat aliquādo factum, & causam facti addit. Et luculentius idem, At qui hoc quoque de anima predicatur. Nam, si de aliquo iam pridem defuncto, tanquam viuo quis requirat: praemou occurrat dicere, Habet iam & reuerti debet. haec testimonia anima quanto vera, tanto simplicia, quanto simplicia, tanto vulgaria, quanto vulgaria, tanto communia, quanto communia, tanto naturalia, quanto naturalia, tanto diuina,] quae non tantum ad corporum resurrectionem, sed & ad hunc animarum reditū miraculosum possunt referri. Origenes recte, quod quasdam redire posse censuit idque nobis hunc sufficit, perperā, quod ad improborum animas restrinxit, l. 7. Celsum impugnans, improba vero anima & prauis facinoribus in terram retracta, ita ut adspirare ad superiora nequeat, vagabunda in terra volutatur, nunc circa sepulchra oberrando: vbi etiam umbratiliū animarum phantasmata sunt sapius visa, nunc terras has obeundo, cuiusmodi hos spiritus esse credendum est, qui omnibus saeuili & coerciti sunt & praecepti veneficis, &c.] Et sane Origenis tempore D. Potamiāna Basilidi carnifici apprensus, eum ad fidem conuertit, nec hunc tantum, sed & complures alios, ut docet Euseb. libro sexto capite quarto. & ipsemet Orig. contra eundem Cels. lib. 1. testatur, multos pene multos attractos esse ad Christianam religionem, spiritu quodam repente mutante intellectum eorum: ut pro verbo exoso ad id temporis non cunctarentur mortem oppetere, post visiones oblatas ipsis vel dormientibus vel vigilantibus. Multa enim talia vidimus, quae si memorarentur duntaxat gesta in nostra praesentia, cachinnum: tollerent infideles, rati, nos quoque, sicut illos de quibus male suspicantur, fingere. Testis autem est Deus nostra conscientia, conari me non falsi narrariunculis, sed veris exemplis commendare IESV doctrinam.] haec ille

A quae sane possemus & nos singulis fere paginis Lauathero, Riuiō & similibus incredulis obijcere, & inculcare.

Seculo tertio, D. Gregorio Thaumaturgo, cum Deipara, B. Ioannes Euangelista apparuit: ut narrat quam prolixo, tam vero sermone, scriptor eius vitae grauius, D. Gregorius Nisenus. Qui quando angelica est visio, id solet addere, ut facit in visionibus oblati, B. Ephrem in eius vita. Nocturnarum quoque visionum, epist. 12. meminit D.

B Cyprian. & idem, epist. 69. eos grauius reprehendit, qui visiones huiusmodi contemnunt. B. Quarillofā filius eius Martyr apparuit, & ad martyrium matrem confirmauit, ut narratur in epist. Africanorum Confessorum, (quam nobis exhibuit Laut. Sur. die 24. Feb. tom. 1.) in cuius additione, etiam D. Cypria. Montano, & Flauiano confessoribus traditur adhortator apparuisse. Sic & alia nos authentica Martyrum Cirthenſium acta, referente eodem Sur. (die 1. Mai. tom. 1.) docent D. Cypr. Mariano, & apparuisse & manum porrexisse, & ab Agapio puerulum martyrem paulo ante coronatum visum fuisse. D. Ambr. Serm. 90 B. Agnes (ait) parentibus ad eius sepulchrum ast. uē vigilantibus, quadam nocte choro virginum commitata cum apparisset, sic ad eos locuta dicitur: me me parentes mortuam lugeatis, nam vna cum his virginibus viuo apud illum in caelis, quem in terra tota mente dilexi. Jaddit & eandem Constantia post annos aliquot sanitatem in somnis spondidisse & praebuisse, Prius etiam, sub Decio, B. Agathae S. Petrus apprensus in carcere mammillam eius pectori restituit. (Acta S. Agathae 5. Febr. apud Sur.) Eadem postea S. Lucia apprensus, matre eius Euticia sanguinis fluxuliberavit (Acta S. Lucia 13. Decēb. apud Sur.)

C Post annū Christi CCC. seu saeculo IV.

D E

Chri-

III.

IV.

Christus Dominus dignatus apparere, D. Petro Alex. in forma pperi, quærentis vestem suam ab Ario discissam (Sur. tom. 6. die 15. Nouemb.) In ipsi exordijs (ait Hadrian. tom. 2. epist. Decretal. & Synod. VII. siue Concil. Nicen. 2. Act. 2.) Christianorum, cum ad fidem conuerteretur pius Imper. Constantinus sic legitur: Transacta die nocturno regi factò silentio, somni tempus aduenit, & ecce adfuit sancti Apostoli Petrus & Paulus, dicentes: Quoniam flagitijs tuis posuisti terminum, & effusionem innocentum sanguinis horruisti: nisi sumus à Christo Iesu Domino, dare tibi sanitatis recuperanda consilium. Audisti ergo nostra monita, &c. Ecce dicunt se missos à Christo, dicuntur adfuisse Regi, utique ἀποπροσδῶντες apparentes; & nominantur Apostolicum in alijs Constantini visionibus prælianti ostensus, à Zonara tom. 3. non nominentur, qui apparebant; eo quod angelici spiritus essent. Sic etiam cum Constantinus templum Deiparæ construi iussisset; architecto apparens ipsa, rationem docuit, qua colūna posset erigi. Greg. Turon. de gloria Martyr. c. 8.) Constantio, Spiridion & Triphilius prius in somnis apparere, quam eum sanarent, & tamen hi adhuc erant in viuis. (ex Metaphras. Surtius tom. 6. die 12. Decembr.) Par Potestas à mortuo loquelam obtinere, & consequi ut appareat. De eodem illo Spiridione, referunt Socrates, lib. 1. c. 8. & Rufin. lib. 1. c. 5. quod Ruffini verbis referam; Filiam habuit, Irenem nomine: qua cum ei bene ministrasset, virgo defuncta est. Post eius obitum venit quidam dicens, se ei quoddam depositum commendasse: rem gestam ignorauerat pater, perquisitum in tota domo: nusquam, quod poscebatur, inueniunt est. Perstibat tamen ille, qui commendauerat, & fl. tu ac lacrimis perurgebat: vixit quoque sua se illatitium exitium, nisi commendata recipe-

A ret, testabatur. Per motus lacrymis eius senex, ad sepulchrum filie properat, atque eam ex nomine clamat. Tum illa, de sepulchro, Quid vis, ait pater? Commendatum, inquit, illius, ubi posuisti? At illa locum designans, illic, ait, defossum inuenies. Regressus domum, rem, sicut filia de sepulchro responderat, repertam tradidit reposcanti.]

B Quæ potuit respondere, non potuit, apparere, sane, ut & illi qui mortuam Nicenæ Synodo subscripsere. Historiam admirandam prodidit Greg. Cæsariensis presbyter, apud Lipoman. tom. 6. in orat. de Nicenæ Syn. Duo (ait) Sancti Episcopi Chrysanthus & Mufonius, cum nondum decisioni suas adiecissent subscriptiones, accidit ut diuina providentia ab humanis excederent. Diuini ergo patres, cum venissent ad communem locum, in quo dormiebant, cumque simul cum eis essent, & qua dicebantur, audirent o fratres, dixerunt, & patres, præclarum nobiscum certamen decertastis, cursum perfecistis fidem seruastis. Si ergo quod factum est, Deo gratum iudicatis (nunc enim purius cernitis) ne quid sit impedimento, quo minus vos quoque decisionem subscribetis. Hac simul & dixerunt, & signata decisione sanctorum Patrum loculo imposta, totam illam noctem insomnem peragunt in oratione. Die autem sequenti, cum venissent ad loculum, solutis quæ erant imposta signaculis, cum sanctam reuoluissent decisionem, inueniunt sanctorum patrum ad eos adiectas subscriptiones.] addit Nicephorus, lib. 8. c. 23. ipsius subscriptionis verba; Chrysanthus & Mufonius: qui cum patribus omnibus in sancta præ a Oecumenica Synodo consensimus: quamuis corpore translati, manu tamen propria nos quoque libello subscripsimus.] Vnde patet, & Spiridionis, & omnium primæ Synodi patrū sententiā fuisse animos, diuina permissione ad nos redire posse,

D

E

iam alioquin nec ille filiam vocasset, nec isti subscriptionem potuissent. Nicæno concilio vetustius, utpote durante adhuc ante Constantinum persecutione, celebratum fuit in Hispania concilium prouinciale Eliberitanum, in cuius *can. 34.* legimus; *Spiritus defunctorum non esse inquietandos;* quo significatur spiritus defunctorum superesse, & cernere quæ circa sepulcra eorum fiant: vnde & sequitur; nonnunquam adesse his locis: & detestari ritus Gentilitios, ex errore natos, de animarum circa sepulcra centenaria oberratione, de qua puto Canonem illum agere: & à qua sententia non videtur omnino alienus Nemesius *regi Phoenix,* qui liber perperam tribuitur Nicæno. Anno 366. Iulianus Imp. occisus fuit incerti spiculo: & diuina visio prius ostensa S. Basilio, cui cum B. Virgine S. Mercurius apparuit, & discedens, & cruentam hastam referens; ut ex Heladio D. Basilij discipulo docuit D. Damascenus, *Orat. 1. de Imag.* eodem quoque tempore & alius, ad castra proficiscens, vidit vel vigilans, vel somnians, complures ex Apostolis & Prophetis in vnū coactos, & de iniurijs Iuliani in Ecclesiam querentes, & in commune consulentes; & duos ex eorum numero, cæteris bono animo esse iussis, discessisse, pauloque post rediisse ad conuentū, & nunciasse tyrannū occisum. Sozomens hæc narrans *l. 6. c. 2.* duorum nomina prætermisit; sed Nicephorus addidit, duos olim egregios fuisse milites ac martyres, Mercuriū & Artemiū. Sic ille *l. 10. c. 35.* B. Febronia Martyr. & virgo natalis sui die quotannis mediæ noctis tempore in Nocturnis precibus, apparebat cunctis in ehor. versantibus eo ipso in loco procumbens, ubi psallere solita. [*Metaphrast. apud Sur. tom. 3. l. 13.*] D. Ammonis animam vidit B.

A Antonius comitantibus angelis in cælum pergere. (*Athanas. in vita D. Am. idē refert Palladius in vita Ammonis.*) D. Martino Turonens. Episc. apparuit è cælo descendens B. Virgo; & ex inferis ascendens anima latronis, qui pro Martyre colebatur. (*Sulpitius Severus. in vita D. Marini.*) D. Pauli primi Eremitæ animam visam B. Antonio in cælum ab angelis deferri, auctor est D. Athan. in *vita Antonij.* & D. Hierony. in *vita Pauli.* fuit in hac sententia Nemesius, Paulò ante citatus: fuit & D. Basilus, *lib. de vera virgin. paulo ante medium;* ubi postquam dixisset virginem, etiam cū sola est, temper reuereri debere & Dei, & angeli custodis præsentiam; *Quid (subdit) per singulas pergant? Ipsus Angelorum Patrum beatissimos spiritus. Nullus enim ex his est, qui non singula ubique consideret. Etsi enim oculis carnis minime conspicui sunt: incorporeis tamen obrutibus ad agnitionem complectuntur, & comprehendunt omnia.*) vult ergo Sanctorum animas nobis cum volunt adesse, Dei permissione, & nullum esse locum quo se successiue penetrare non possint; nihil in rebus esse actionibusque humanis, quod aliquando nequeant intelligere, ne quid hic ubiquitatis somniet. Idē in Panegy. B. Mamantis Mart. significat multis D. Mamantem apparuisse *Memores estote Martyru, quotquot illo per somnia potui esse;* D. Greg. Nazian. *Orat. in laudem Casarij,* dicit tibi sepe in somnis visum fratrem, & licet addat, *sive cupiditate* (qua scilicet amantes tibi somnia fingunt) *sive ipsa veritate;* manifestū tamē testimoniū dat sententiæ suæ, de possibili animarū apparitione.

E Vixere eodem sæculo nonnulli Patres mox citandi: sed, quia, mors eorum, & vitæ pars potior, incidit in sæculum sequens, in illud distuli.

Quod

V

Quod tempus intercedit, inter annum CCCC. & D. sæculo quinto ad scribendum, viros habuit qua sanctitate, qua doctrina valde illustres D. Martini transitus D. Seuerino. & D. Ambr. absentibus ostensus: apparuit etiam, vt auxilium laturus ijs qui corporis eius translationem parabant: apparuit & alias non semel vt narrat Gregorius Turon. lib. de mirac. D. Martini, & lib. de gloria Confess. D. Ioannis præcurforis caput altissimi Herodias defodi iusserat, multis postea sæculis sanctus ipse, duobus Monachis in somnis apparuit, & quo loco esset ostendit. Rursus cum memoria eius interiret; & ignoraretur quo loco delitesceret hoc sæculo, ante Marciani imperium, idem sanctus Marcello monacho mirabiliter modo locum sepulcri sui capitis indicauit. [Prosper & Sigibert. in Chron. Sozomen. l. 8. cap. 21. Niceph. l. 12. cap. 49.] Vbinam sepulta forent corpora DD. Gerualij & Prothasij, per visionem eorum D. Ambros. didicit, teste B. Augustino, lib. 22. de Ciuitate Dei cap. 8. & lib. 9. confess. ca. 7. ipsius etiam D. Ambrosij verba hanc sententiam nostram confirmant, quibus eodem sensu: quo D. Basilij, Sanctorum spiritus vbilibet esse testatur; Nam licet vniuersi sancti, vbi que sint, & omnibus profint: specialiter tamen illi pro nobis interueniant, qui & supplicia pertulere pro nobis. Martyr enim cum patitur, non sibi tantum patitur, sed & ciuibus. Serm. 77. de Natali Octauij, Aduent. & c. B. Paulinus (forte Diaconus, certe non Nolanus ille) in vita S. Ambrosij: Eodem, inquit, quo obiit die, sicut textus epistolæ loquitur, qua à Simpliciano successore eius venerabili viro, suscepta est de partibus Orientis, ad ipsum, tamquam adhuc nobiscum viuentem, directa, qua nunc vsque Mediolani habetur in monasterio: quibusdam sanctis viris apparuit

A

orans cum illis, & imponens illis manus: habet enim diem epistolæ quo directa est: qua lecta inuenimus diem esse, quo ille defunctus est.

B

Intra Tusciam vero ciuitate Florentia vbi nunc vir sanctus Zenobius Episcopus est, quia promiserat se illos sapius visitaturum frequenter ad altare, quod est in Basilica Ambrosiana, qua ibidem ab ipso constituta est, visus est orare, sicut ipso sancto viro sacerdote Zenobio referente, didicimus. In eadem etiam domo, in qua declinans Eugenium mansit, tempore quo Rhadagaisus supra dictam ciuitatem obsidebat, cum iam penitus desperassent viri ciuitatis: per visum eundem apparuit, & promisit, alio die salutem illis adfuturam. Quo referente ciuium animi sunt erecti. Nam altero die adueniente Stilichone comite cum exercitu: facta est de hoste victoria.

C

Hac Pansophia religiosa semina, matre pueri Pansophij, referente cognouimus. Mazcezelie vt desperanti de salute sua vel exercitus, quem ducebat contra Gildonem, baculum tenens manu in visu noctis apparuit, atque cum prouolueretur ad pedes viri sancti Mazcezel, percutiens terram senex baculo quo regebatur (tertio hac enim specie illi apparuit) ait: Hic, hic, hic: signans locum, deditque intellectum viro quem visitatione dignum fuerat arbitratus, vt agnosceret se in ipso loco, in quo sanctum Dominum viderat Sacerdotem, die tertia victoriam adepturum: atque ita securus bellum & inchoauit, & consummauit. Nos tamen ea Mediolani positi, ipso Mazcezele referente, cognouimus. Nam & in hac provincia, in qua nunc positi hac describimus, plurimis hoc ipsum retulit sacerdotibus: quibus etiam referentibus securus ante nobis cognita huic libro adiungere arbitrati sumus. Sifinnij etiam & Alexandrini Martyrum, qui nostris temporibus, post obitum sancti Ambrosij in

D

E

Agonia partibus persequentibus gentilibus
martyriū coronam adepti sunt, cum reliquias
Mediolani summa cum deuotione suscipere-
mus: adueniente quodam caco & referente
cognouimus: qui eodem die tacto loculo, in
quo Sanctorum reliquia portabantur lumen
recepit: quod per visum noctis vidisset nauim
appropinquare litori, in qua multitudo erat
albarum virorum: quibus descenditibus
ad terram, cum vnum de turba precaretur,
vt sciret qui essent ij viri: audierit Ambrosium
eiusque consortes. Quo audito nomine, cum
deprecaretur vt lumen reciperet, audiuit ab
eo: Perge Mediolanum & occurre fratri-
bus meis, qui illo venturi sunt (designans di-
em) & recipies lumen. Erat enim vir (vt ip-
se asserbar) de littore Dalmateno, nec se an-
te venisse in ciuitatem asserbat, priusquam
recto uimere reliquijs Sanctorum occurrisset
nondum videns: sed tacto loculo videre, co-
pisse. Haecenus Paulinus de Ambrosio,
& quidem certo comperta. Nunc age,
alium eius ætatis, D. Ambrosij contra
Symmachum Collegam, Prudentium
adiungamus:

Prudentius de S. Eulalia,
*Virgo citum cupiens obitum
Appetit & bibit ore rogam.
Emicat inde columba repens,
Martyris os niue candidior
Visa relinquere, & astra sequi:
Spiritus hic erat Eulalia,
Lacteolus, celer, innocuus, &c.*
De Sancto fructuoso & socijs.
*Vidit prasidis ex domo satellites
Cælum martyribus patere aper-
tum,
Insignesque viros per astra ferri.
Quin & filiola monens heribi,
Ostendit sceleris notam paterni
Cælo viuere, quos forum peremit.*
Postea cum pio studio conarentur

A fratres, quisque sibi partem reliquia-
rum auferre, subdit;

*Sed ne reliquias resuscitandas,
Et mox cū Domino simul futuras
Discretis loca diuidant sepulchris
Cernuntur niueis stolis amicti,
Mandant restitui, cauoq; claudi
Mixtim marmore puluerem sa-
crandum,*

B
C
D
E
Scribit Constantinus presbyter, in
vita S. Germani Antisiodorensis ca. 17. cum
Sanctus vir in loco quodam spectris infesto
moraretur intrepidus subito ante os legentis
adstitit umbra terribilis, & paulatim sub
oculis intuentis erigitur. Parietes etiam
Saxorum imbribus colliduntur. Tunc vero
deterritus lector, prasidium sacerdotis im-
plorauit. Qui statim prosiliens effigiem ter-
ribilis imaginis intuetur, & premissa obse-
ratione nominis Christi, imperat: vt quis ef-
set, quidue illic ageret, fateretur. Qui protin-
us terrifica vanitate deposita, voce humili
more supplicantis eloquitur: se comparem-
que suum auctores fuisse multorum criminū
insepultos iacere, & ob hoc inquit: are ho-
mines, quia ipsi quieti esse non possent. Rogat,
vt pro eis Dominū precaretur, quatenus re-
cepti requiē mererentur. Ad hæc vir sanctus
indoluit, imperatque vt locum ostenderet,
quo iacerent. Tum vero cereo precedente
dux umbra prægreditur, & inter difficulta-
tes maximas ruinarum, intempesta nocte
locum, in quo proiccti fuerunt, indicauit: Vt
vero mundo redditus est dies: circumiectos
incolas inuitat, hortatur ipse operis ma-
turator, insitens: ruderat tumultuarie su-
periecta ad tempus rastris auulsa purgan-
tur. Inueniuntur corpora fusa sine ordine,
ossa ferreis adhuc nexibus illigata. Ad
legem sepultura fossa dirigitur, membra
exut vinculis, linteis induuntur, humis
superiecta componitur, oratio, interces-

sionis

tionis impenditur, requies defunctis obtinetur: ita ut post eandem diem, sine villo terro-
 ris iudicio, domicilium frequentato habitato-
 re floruerit.] apud Surum mense Iulio.
 Sed tot tam claris exemplis aliquas in-
 feramus auctoritates siue dogmata Pa-
 trum, mox ad alia exempla redituri
 Hieronymus, lib. ad. vigilantium. in vno
 illo, nostros Nouatores omnes iugulat
 sacrae veritatis gladio eloquentiae bra-
 cteis inaurato: aut vel in sinu Abrahae, vel
 in loco refrigerij, vel subter aram Dei ani-
 mas Apostolorum & Martyrum conseruisse,
 nec posse suis tumulis, & vbi voluerint adesse
 praesentes. Senatoria videlicet dignitatis sunt
 & non inter homicidas teterrimo carcere,
 sed in libera honestaque custodia, in fortu-
 natorum insulis & in campis Elysij, reclu-
 duntur. Tu Deo leges pones? tu Apostolis vin-
 cula iniicies: ut vsque ad diem iudicij tene-
 antur custodia, nec sint cum Domino suo, de
 quibus scriptum est: sequuntur agnum quo-
 cumque vadit. Si agnus vbi que: ergo & hi,
 qui cum agno sum vbi que, esse credendi sunt.
 Et cum: Diabolus & demones toto vagentur
 in orbe, & celeritate nimia vbi que praesen-
 tes sint: martyres post effusionem sanguinis
 sui arca operientur inclusi, & inde extri-
 non poterunt.] Siste, lector: & istud, vbi-
 que, pro vbiliber, positum (vt Sanctum
 Basilium interpretatus fui) memento,
 simul rationes Diui Hieronymi etiam
 percellere eos, qui negant e caelo San-
 ctorum animas egredi posse. Amicus &
 admirator Hieronymi Diuus Augusti-
 nus, lib. de cura pro mort. totus in eo est
 ferme, vt probet secundum legem Dei
 ordinariam, & sola ac nuda ipsarum a-
 nimarum naturali facultate, animas il-
 lis quibus adscriptae sunt locis egredi
 ad tempus non posse: extraordinaria
 tamen Dei permissione quando volue-
 rint, eas suis receptaculis ad homines
 visendos egredi posse: videte hanc eius
 mentem verbis, & serie disputationis

A aperte significatam, cum cap. 10. scri-
 pisset, ferri mortuos apparuisse viuenti-
 bus, & quo illorum corpora iacerent
 inhumata nescientibus, locisque mon-
 stratis monuisse, vt sepultura, qua de-
 fuerat, praeretur: subdit: *haec si falsa
 esse responderimus. contra quorundam scrip-
 ta fidelium, & contra eorum sensus, qui ta-
 lia sibi accidisse affirmant, impudenter ve-
 nire videbimur.* Et non sunt impudentes
 aduersarij nostri; qui consensum eta-
 tum omnium exhibent? Vt autem in-
 telligeremus hoc non accidere lege or-
 dinaria, sed speciali priuilegio, Deique
 permissione singulari, c. 13. illud de
 matre sua adscripsit, quod aduersarij
 calumniote in nos detorquent; si rebus
 viuentium intersent anima defunctorum,
 vt de alijs taceam, metipsum pia mater nul-
 la nocte desereret.] Etenim de singulari
 illa permissione alias aperte asseruit,
 quod de continua & ordinaria lege hic
 negauit. cap. 15. mitti (inquit) ad viuos a-
 liquos ex mortuis diuina scriptura testatur,
 & Samuelis atque Moysis apparitionibus id
 confirmat.] De fide ergo hoc censuit Au-
 gustinus, idem postea, capite 16. con-
 fessorem Felicem cum a Barbaris op-
 pugnaretur Nola, non solum beneficiorum
 effectibus, verum etiam ipsorum hominum
 aspectibus apparuisse, non incertis rumori-
 bus sed testibus (ait) certis se cognouisse. Ve-
 rum (addit) ista diuinitus exhibentur, longe
 aliter, quam sese habeat vsitatus ordo, singu-
 li creaturarum generibus attributus.) vult
 ergo Sanctus Doctor id fieri posse, sed
 non fieri naturaliter, ideo enim vt hoc
 doceat, mox subdidit; alij sunt humana-
 rum rerum limites, alia diuinarum signa vir-
 tutum: alia sunt quae naturaliter, alia quae
 mirabiliter fiunt: quamuis & natura Deus
 adsit, vt sit, & miraculis natura non desit.)
 Quippe miracula praeter naturae quidem
 sunt ordinem, naturae tamen rerum

numquam aduersantur. Quid hac veritatis tuba sonorius? quid hoc lumine Ecclesiæ manifestius? quid hoc perfidiæ malleo potentius hæretici expectant? viuorum negotijs mortuorum spiritus interfuisse, superstitionibus adfuisse, visos in orbe nostro, testatur. Auctor epist. ad Cyrillum. Ierosol. quæ tribuitur (sicet falso) Augustino; ipsa qua decessit hora, narrat Hieronymi animam ei apparuisse, multa que sapienter monuisse, & eruditè docuisse. Sed huius epistolæ auctoritas & fides sunt exigua, vel nullæ: ideo pergamus alio D. Chrysostom; homil. 74. in Ioann. agnoscit mortuorum in somnijs apparitionem, & eam fuisse sententiam Iudæ Thadæi Apostoli eo loco scribit, vt ceteret sic Christum post mortem solis Apostolis & non alijs appariturum. Apud Palladium legimus à B. Pambo visos fratres duos Præsius & Esaiam in cælis: (in *Parsia & Esaiâ.*) ab Abbate Apollo visum fratrem eius defunctum: (in *Apollô*) Anuph. vidisse choros beatorum: & eius animam postea à numerosis angelis & martyribus in cælum cunctis videntibus sublatam. (in *Anuph.*) Solitus autem Palladius diserte exprimere & distinguere visionem angelicam à visione animæ, & addere angelum hominis alicuius speciem assumpsisse, vt obseruare potes, ex cap. 86. de Euagrio Diacono, visione angelica ab amore libidinoso mulierculæ deterrito: vbi etiam habes apertam distinctionem apparitionis alterius dæmonum ad hæreticam blasphemiam conantium eum inducere. His ferme temporibus Marcus Gazensis vixit, testis oculatus, narrans Ioannis Cæsareæ & Porphyrij Gazensis Episcoporum legationem ad Arcadium de diruendo Marnæ templo; vbi inter cætera describit tempestatem grauissimam, quæ

A Deus permiserat oriri propter hæreticam naucleri prauitatem: implorabamus (inquit) preces B. Procopij anachoretæ. Cumque fuisset vespera & tempestat non cessaret, permansimus vigilantes totam illam noctem.

B Circamstatinum autem ex multa afflictione parum dormit arunt sanctissimi Episcopi, & videt in somnis Dominus meus Porphyrius, sanctum Procopium Anachoretam dicentem eis: Nauclerum catechismo instruite & obsequate (est enim ex Arii hæretici execranda secta) & effugite, vt ipsi anachemate notet Arium, & malam eius fidem: & statim cessabit tanta tempestat. Subdit deinde sic factum, & mare tranquillatum B. Chrysostomo, commentarios in D. Pauli Epistolas scribenti, assistentem, eumque docentem B. Apostolum vidit Proclus Constantinopolitanus, vt scriptis proditum à Leone Augusto, & Metaphraste, in vita Chrysost. Eidem ab exilio redeunti Comanæ in templo D. Basiliscus Martyr, Nicomediæ olim passus, apparuit dicens: Confide frater Ioannes: cras enim simul erimus. Atunt presbytero quoque Ecclesiæ prius apparuisse Martyrem, atque dixisse: prepara Ioanni fratri locum. Venturus est enim.) narrat Palladius, in *Dialog.* & addit confirmasse euentum: postridie enim mortuum & sepultum eo loco S. Antistitem. B. Cyrillus Alex. dissentiens vehementer à Chrysostomo, in Ioannis monitis à Deipara fuit, vt cum eo mortuo in gratiam rediret. Nuceph. lib. 14. Hist. cap. 28. ex Nuceph. ta.)

D Aliam visionem Adelphij de gloria B. Chrysostomi, à Sophronio (in *Prato spirituali cap. 128.*) descriptam, vt meram imposturam, merito à Baronio (tom. 5. anno 407.) confutatam, prætermitto. Sed omni fide digna est hystoria, quam de Synetio Syrenes Episc.

& Eua-

& Euagrio Philosopho idem Sophronius memoria mandauit, ex Leontio, [Prat. Spiritual. cap. 195.] cum assidue Synelius eum conaretur ad religionem Christianam traducere, isque obijceret doctrinam Christianorum, de resurrectione corporum, deque mercede bonorum operum, maxime centuplo pro eleemosyna post hanc vitam recipiendo, sibi non posse fabulosam videri. Tandem tamen Episcopus nihil diligentia pretermittens ei persuasit Christianum fieri, & cum liberis baptizari.

Ceterum non multo posteaquam baptizatus fuit, dedit Episcopo auri tria centenaria in usum pauperum, dicens: accipe aurum istud, & distribue illud pauperibus, & fac mihi cautionem manu tua, quod Christus mihi ipsum reddet in futuro seculo. Qui suscepto auro prompte illi cautionem fecit, ut petebat. Vixit itaque post baptismum annos aliquot philosophus, at tandem infirmatus est ad mortem. Cum vero morti proximus esset, dixit filiis suis: Quando curabitus sumus in uis chartam istam in manibus meis ponite, & me cum illa sepelite. Mortuo autem illo fecerunt filii, sicut eis ipse praeceperat, sepelieruntque eum cum chirographo.

Tertia autem post sepulturam die apparuit Episcopo Synesio nocte quiescenti, dicens: Veni ad sepulchrum ubi iaceo, & accipe chirographum tuum, accipiennum debitum & satisfactum mihi est: atque ut certior eius rei fias, propria mea subscripsi manu. Ignorabat enim Episcopus, quod chirographum illud conspexissent ei. Mane autem facto, accersitis filiis eius dixit: Nunc aliquid cum Patre vestro in monumento percipistis? Illi putantes quod eos de pecunijs interrogaret, dixerunt ei. Nihil Domine prater pannos consuetos. Quid igitur. Nunquid vel chartam ali-

A quam conspexisset ei? tunc recordatis filij (ignorabant enim quod de chirographo diceret) dixerunt ei: Ita sane Domine, chartam enim quandam moriens dedit nobis, & ait: Quando sepelietis me, chartam istam in manibus meis date, nullo penitus sciente. Tunc dixit illis Episcopus somnium quod nocte illa viderat. Sumensque illos cum clericis ac primarijs ciuitatis, accessit ad philosophi tumulum. Quo aperto, inuenerunt iacentem philosophum, chirographumque manu Episcopi conscriptum suis manibus tenentem, accipientes, autem chirographum ex eius manibus aperuerunt, inueneruntque in eo nouiter manu philosophi subscriptum ita: Ego Euagrius philosophus tibi sanctissimo Domino Synesio Episcopo salutem: Accepi debitum in his litteris manu tua conscriptum. Satisfactumque mihi est, & nullum contrate habeo ius, propter aurum quod dedi tibi, & per te. Christo Deo & Saluatori nostro, &c.]

Idem narrat Hugo Eterianus, lib. de regres. anim. ab infer. capite decimo sexto. Luciano presbytero viro sancto, temporibus, non Constantini (ut male Nycetas orat. de martyrio & inuent. s. Stephani) sed Honorij Archidij, apparuit semiuigilanti ter, diuersis noctibus. B. Gamaliel B. Pauli praeceptor, ei que indicauit locum reliquiarum corporis sui, & B. Stephani protomartyris, & Beati Nicodemi, & Beati Abibi: quæ & eo inuenta fuere loco, & per Orosium Occidenti illata, exstat epistola Luciani de hac re luculenter scripta, (apud Surium tom. 4.) quam Auitus Hispanus in Latinum transtulit à Græco, cuius etiam exemplar exstat, & meminit Gennadius, de uiris illustribus, cap. 47. cui suffragantur Marcellinus Comes, in Chron. & Nicephorus, lib. 14. cap. 9. Et ut certior foret hæc

visio, idem B. Gamaliel, eodem tempore, apparuit Nygerio monacho, cui etiam situm loci ad Orientem indicauit, vt refert ipse Lucianus. Ipsum quoque Protomartyrem nonnullis apparuisse testis est Euodius, *lib. 1. de eius miraculis*. De Micheæ & Habacuc apparitione, his priore, legendus Sozom. *lib. 7. cap. vltim.* De Zachariæ prophetæ corpore non multum post inuento, sic Sozomenus, *lib. 9. cap. vltim.* *Cophar vlla est in territorio Eleutheropolu Palæstinae. Huic profectus erat agri ipsius conseruus Calimerus quidam. Domino quidem suo fidelis, sed morosus interrim ac difficilis, & in conterminos agricolas iniquus. Quamuis autem talis esset, propheta tamen ei vigilanti clara luce apparens seipsum reuelauit. Et horro quodam demonstrato, Age queso (inquit) hic fodita, &c.* subditur enim corporis lacri, ostenso loco, inuentio, Absens & viuus adhuc Euthymius noctu visus Tereboni Saraceno: quem cum sanasset postea ad se profectum, magna Sarracenorum pars Christi fidem fuit amplexa, anno Christi 420. vt prodidit Cyrillus monachus, probatissimus Historicus, in *vita S. Euthymij, Suriotom. 1. Ianuar. 20.* Circa annum 429. Abbati Cyriaco B. Virgo, cum duobus, SS. Baptista & Euangelista, apparuit, & negauit in cellam eius ingredi, manebat enim ante ianuam, eo quod ignaro Abba, duo Nestorij libri in eius cella forent, hostis Deiparæ: auctor Sophron. *Prat. spirit. cap. 66.* De Beat. Paulino Nolano, in *lib. de vita Paulini apud Suriotom. 3. Iunij 22.* narrat Vranus, ei ante mortem apparuisse, & cum eo collocutos fuisse S. Ianuarium Mart. & S. Martinum Turonensem. Beat. Petrus Apollolus & S. Apollinaris eius discipulus

A per visum apparentes Sixto Papæ, anno 433. eum admonuerunt Rauennati sed imponendum Petrum illum, vere Chrysologum, virum simul sanctissimum & eloquentissimum: auctor ex antiquo archiuo Rauennarium, in *eorum historia*, Hieron. Rubens. Scribit Procopius, *lib. 2. de bello VVandalico*, B. Cyprianum Afris oppressis apparuisse, & bono animo Christianos esse iussisse, seque breui tempore vltorem futurum: quod sane VVandalis debellatis, biennio post accidit. Ann. 456. Theodoricus rex victis in Gallicia Sueuis, in Lusitaniam contendit: vbi ne urbem Emeritam diriperet, B. Eulixæ Martyris apparitione coercitus fuit, auctore Diuo Ilidoro, in *Chron. Gotbor.* De B. Leonis ad Flavianum de recta fide epist. Sophronius ista memorat. *cap. 147. Prat. spirit.* Narrauit & hoc nobis eiusdem canobij Pater Abbas Menas, *Audisse se Eulogium Alexandrinum Patriarcham dicentem.* Cum profectus essem Constantinopolim, fructus sum contubernio Domini Gregorij Romani Archidiaconi, & singularis viri, qui narrauit mihi de sanctissimo ac beatissimo Leone Romano Pontifice, dicens haberi scriptum in Ecclesia Romana: quod cum scripsisset Epistolam ad Sanctum Flavianum Constantinopolitanum Episcopum contra impios Eutychetum & Nestorium, posuerit eam super tumulum Principis Apostolorum Petri, & orationibus ac vigilijs & ieiunijs vacans, orauit ipsum summum Apostolum dicens, si quid, vt homo, vel minus caute posui: tu, cui a Domino Saluatore nostra IESV CHRISTO & Ecclesia & hæc sedes commissa est, emenda, post quatuor vero dies apparuit ei Apostolus, & dixit, legi ac emendari. Sumensque Epistolam de sepulchro Beat. Petri

aperuit eam & inuenit Apostolica manu
mendatam.] Idem cap. 148. Theodor-
dorus (inquit) sanctissimus Episcopus
Dorna, qua est in Libya, narrauit no-
bui, dicens: cum essem cubicularius san-
cti Papa Eulogij, vidi in somnis virum
reuerendi habitus, statura procerum, di-
centem mihi: Nuncia meum Eulogio Pa-
pa aduentum, ad quem ego: Quis es tu,
qui iubes vt nunciem? Respondens ille
dixit mihi: Ego sum Leo Romanus
Pontifex. Ingressus igitur ego nunciaui
dicens: Sanctissimus & Beatissimus
Papa Leo Romana sedis Antistes con-
uenire vos vult. Cum hoc audisset Pa-
pa Eulogius, exurgens concitus occurrit
in occursum eius. Salutantesque se inui-
cem, oratione facta, confederunt. Tunc
vero Dominus & eximius Leo dixit
Sancto Eulogio. Scis quare huc venerim
ad vos: Respondit ille, Non: Ait ipsi
Veni, vt vobis gratias agerem, quia rite
& magnifice pro mea Epistola respondi-
sti, quam scriptam misi ad fratrem
meum Flavianum Constantinopolitanum
Patriarcham, sensum quidem & sen-
tentiam meam aperientem, heretico-
rum autem ora obstruentem. Scio au-
tem, frater, quia non mihi tantum ve-
strum diuinum laborem studiumque con-
tulisti, sed etiam supremo culmini A-
postolorum Petro, & ipsi pro omnibus
qua à nobis predicatur veritati, qui est
CHRISTVS Deus noster. Ista non semel
tantum, sed bis terque conspiciens trina
apparitione firmatus, enarraui B. Pa-
pa Eulogio.] Idem Sophronius, cap. 149.
narrat adhuc alias D. Petrum eidem
Sancto Leoni apparuisse, & nunciaffe
eius dimissa peccata. Vixit hoc sæculo
Theodoretus, is scribit: BB. Aposte-
los Ioannem & Philippum, Theodo-
tio Imper. olim apparuisse, lib. 1. Hist.
cap. 24. Anno 485. conante Petro Ful-

A lone Cypri Ecclesiam sibi subijcere:
S. Barnabas Apostolus tribus conti-
nui noctibus ter Anthemio Salami-
nes Episcopo apparuit, & locum cor-
poris sui vna cum Euangelio S. Mat-
thæi propria Barnabæ manu conscri-
pto, sepulti indicauit: quæ & inuenta,
narrat fuse Alexander Monachus, apud
Surium rom. 3. 11. die Iunij. Breui-
ores futuri sumus, sæculis frequenti-
bus.

B Sæculo inchoato 6. hoc est post an-
num Christ. CCCCC. Hæretici Seue-
riani multi varijs fuere visis conuersi,
vt in primis, Isidorus Monachus Phi-
loxemensis, apparitione damnati il-
lius, qui Christo Domino alapam in-
culserat, quod fuse narrat Sophro-
nius, cap. 30. Prat. Spiritual. Deinde
& Cosmiana vxor Germani Patricij,
quam propter hæresis contagium,
Deipara visibiliter apparens cum alijs
sanctis feminis, arcuit à templi aditu.
[Sophro. qui & alia multa subdit seqq.
cap. 49. 79. 106. 188. 213.] Reginæ mu-
lieri Cappadoci, officio Diaconissæ, in
somnia viuus, & in Laura degens ap-
paruit, eamque docuit quæ erant ne-
cessaria, Ioannes Silentarius, narrante
rem gestam Cyrollo Monacho, in vi-
ta eius apud Lipoman. rom. 6. D. Bartho-
lomæus in Daris apparuit Anastasio,
& corpus suum vbi sepultum esset in-
dicauit, seque patronum vrbis ac de-
fensorem professus fuit. Sic Nicephor.
libro 16. caput. 37. Anno Christi 515.
obiit Macedonius Patriarcha Con-
stantinopolitano ab impio Anastasio
in exilium actus, de eo Cedrenus
ita scribit: cum iam, esset sepulchro con-
dendus, antequam id fieret, sub-
lata dextera manu crucis signo sepul-
chrum obsignauit. Idem Theodoro iu-
dam suorum familiarium per visio-

VI.
R

nem dixit: Excipe hac, & abi, & Anastasio recita. Ego quidem Macedonius ab eo ad Patres meos, in quorum fide persteti. Interim tamen semper Deum interpellabo dum tu quoque venias, & causa nostra disceptetur.] Legendi eadem de re Miscella, ex Theophane libro decimo quinto. Anastas. in Chron. & Theodorus Lector collectan. libro secundo.

Verum, quia Macedonius Schismaticus obiit: alios Anastasio Deus Catholicos & ab ipso quoque in exilium missos, accusatores praestituit, quos ambos Deus visione praemonuit, & pararent, ut decimo ab Anastasij obitu die morituros, & causam suam ante horrendum tribunal acturos. ij fuere Elias Patriarcha Ierosolymitanus: & Flavianus Patriarcha Antiochenus, legendi. Cyrill. in actis Sabae apud Surium tom. 6. die 5. Decemb. & Sophro. in Prato Spiritu. 35.

Theodorici Regis Italiae animam solitarius Lyparitanus vidit, inter Iohannem Papam & Symmachum Patricium, vinculis deduci manibus, & in ollam Vulcani proijci, ut narrat Beatus Gregorius Papa, libro quarto. Dialog. capite trigesimo. Interdum accidit ut in visione, is cui fiebat ad locum deduceretur, ubi animae detinebantur: ut docet exemplum illud Monachi Nestoriani, quem cum Beatus Cyrillus Deo commendaret: circa horam nona die sequenti, aspexit frater, qui erat in spelunca, quendam adstans sibi aspectu terribilem, ac dicentem: Veni & vide veritatem. Assumensq; eum duxit in locum tenebrosum ac fatidum, ignem euaporantem, atque in ipsis ignibus videt Nestorium, Eutychetem, Apollinarem, Dioscorum, Seuerum, & Origenem, & alios quosdam, dixitque illi is qui apparuerat: locus iste preparatus est hereticis, &c.] Hactenus Sophron. Prat. Spiritual. capite vigesimo

A sexto. Cum Iustinianus Imp. Apostolis templum exaedificasset, constat quod Apostoli: (ait Procop.) beneficiorum memores ad Regis honorem nun. hominibus apparuerunt, Regis inquam pijs & religiosi. Neque enim ab humanis recedant diuina, sed admisceri percipiunt, & hominum conuersatione oblectari.] Sic Procop. libro primo de aedific. Iustiniani. ubi vides etiam eius sententiam de quaestione nostra, cuius etiam illa sunt huc pertinentia ex eodem opere: Circa Sinus terminum in arduo satis & edito loco sanctis Cosma & Damiano olim templum dedicatum est: Vbi Iustinianum grauius egrotantem, & iam morituri speciem praebentem, nempe a medicis desperatum, & inter cadavera iacentem: isti sancti per somnum & visum apparentes curauerunt.]

C Idem libro primo de bello Goth. testatur moenium Romae partem a Beato Petro Apostolo, Gotthis obsidentibus, defensam fuisse. Beatum vero Stephanum visum apud Apostolorum Principes, pro vrbe Metensi intercedere, in qua eius erant reliquiae, scribit Gregor. Turon. lib. 2. Histor. Francor. cap. 6. Sed & anno 552. filium vitriarij Iudaei triduo in fornace illatum Beat. Virgo puero se visibilem praebens seruauit: qui cum matre postea baptizatus, rei gestae historia certissima peti potest ab eo, qui tum vivebat, Eua-grio, libro quarto. capite trigesimo quinto. ex eo Gregor. Turon. li. de glor. mar. ca. octauo. & Glycas, Annal. par. 4. Redempto Episcopo Ferentinati ad sepulchrum Sancti Eutichij vigilantem, idem martyr afficit dicens: Redempte vigilas? cui respondit, vigilo. Qui ait, Finis venit vniuersae carnis, & quae sequuntur apud D. Gregor. Dial. libro tertio. capite trigesimo octauo. Circa annum 587. Guntrammo Regi de Chilperico pessimo Francorum tyranno, visio huiusmodi

fuit

tuit ostensa, quàm ipsemet Rex apud Gregor. Turonensem sic narrat: *vidi & ego aliam visionem, qua huius interitum nunciavit.*

Adducebatur in conspectu meo à tribus Episcopus vinculus catenis, quorum vnus Tetricus, alius Agricola, tertius vero Nicetius Lugdunensis erat, è quibus dicebant duo, soluite quaso eum, & castigatum abire permittite. Quibus è contrario cum amaritudine Tetricus Episcopus respondebat. Non fiet ita, sed igne concremabitur pro sceleribus suis. Et cum diu multumque quasi altercantes hac inter se verba conferrent: conspicio eminus aneum super ignem positum feruere vehementer. Tunc me flente, apprehensum infelicem Chilpericum contractu membru proiciunt in aneum: nec mora inter vndarum vapores ita dissolutus ac liquefactus est, vt nullum ex eo penitus indicium remaneret. [Gregorius Tur. lib. 8. histor. Francor. cap. 5. Narsetem, Eunuchum, led belli ducem clarissimum, nefas omittere, de quo sic Euagrius; Comemoratum ab his qui vna cum Narsete fuerunt, dum precibus & alijs pietatis officijs diuinum nomen placaret, debitumque cultum ei tribueret, s. Virginem ei apparuisse, planeque tempus præscripsisse, quo bellum cum hostibus gereret, atque non prius ad prælium committendum se accingeret, quàm cælitus signum acciperet.] Sic Euagrius, de Totilâ & Theiâ Regibus ab eo deuictis loquens, lib. 4. cap. 23. idem Nicephorus refert, lib. 17. cap. 13. cuius verba sunt ex Euagrio explicanda, non enim loquitur de cunctis bellis Narsetis, sed de hoc Gotthico. Paulò post, Sergiopolim obsidente Chosroë, visus D. Sergius Martyr cum innumerabilibus cælestibus propugnatoribus defensionem parare, atque per muros vbique discurrere. Nicephor. lib. 17. cap. 17. ex Euagro lib. 4. cap. 27. Iustino lu-

A niore imperante Anatolium hominem præstigiatorum & impium, primò quidem imago Deiparæ palam fuit aduersata: deinde & nonnullis fidelibus Deipara ipsa apparuit, eosque contra scelestum illum incitauit, inquires ab Anatolio filium suum contumelijs affici. Euagrius lib. 15. cap. 18.

B Septimum sæculum inchoatum, Anno 600. iuuat ordiri à Beatissimo Gregorio I. Romano Pontifice & Ecclesiæ Doctore; cuius solius sufficere deberet auctoritas, is primum de B. Musâ refert sequentia: *Quod quadam nocte ei per visionem B. Dei genitrix virgo Maria apparuit, atque coactus ei in albis vestibus puellas ostendit.*

C Quibus illa cum admisceri appeteret, sed se illis iungere non auderet, Beata Maria virginis est voce requisita, an velit cum eis esse, atque in eius obsequio viuere: Cui cum puella eadem diceret, volo, ab ea prorsus mandatum accepit, vt nihil vltra leue & puellare ageret, & à risu & iocis se abstineret, sciens per omnia, quod inter easdem virgines, quas viderat, ad eius obsequium die trigesimo veniret. Quibus visis in cunctis suis moribus puella mutata est, omnemque à se leuitatem puellaris vitæ magna grauitatis deterfit manu. Cùmque eam parentes eius mutatam esse mirarentur, requisita rem retulit, quid sibi B. Dei Genitrix inderit, vel qua die itura esset ad obsequium eius, indicauit. Tunc post viceßimum quintum diem febre correpta est.

E Die autem tricesimo, cum hora eius exitus propinquasset, eandem beatam genitricem Dei, cum puellis quas per visionem viderat, ad se venire conspexit, cui etiam se vocanti respondere cepit, & de presis reuerenter oculis, aperta voce cla-

VII.

mare, Ecce Domina venio. In qua etiam voce spiritum tradidit.] lib. 4. Dialog. cap. 17. De B. Probo Reatino Episcopo memorat, illi simul & puero qui aderat apparuisse SS. Iuuenalem & Eleutherium Martyres, stolis candidis amictos, qui animam Probi secum in cœlum asportarint, lib. 4. Dialog. cap. 12. hæc de cœlitibus, de quibus alia idem eodem libro c. 11. & 14. de damnatorum apparitionibus idem exempla supeditat, vt de Theodorici anima in ollam Vulcani visa deiici, quod ante citauit, & confirmat Hugo Ætherianus, libro de regressu animar. capite septimo. & de moniali, quæ visa ante altare per medium secari, libro 4. Dialog. cap. 51. De animabus, quæ adhuc expiabantur, idem plura suggerit. Pascasium Diaconum visum Romæ in Thermis stantem & balneantibus obsequentem, in pœnam schismatico præbiti fauoris, vt fastus ille, cui apparuit, Germano Capuano Episcopo, cuius & precibus mox pœnali loco fuit liberatus. [liber. 4. Dialog. cap. 40. & Hugo Ætherianus libro de regressu animar. cap. 14.] Similia ferme habet de anima Domini balnei, qui pro culpis suis post mortem thermarum caloribus deputatus, eodem in loco iussus lauaturs sedulo ministrare: quam operam cum Centumcellensi presbytero non semel præstitisset, presbyter ei caritatis causa duas oblationum coronas detulit. Sed ille mœrens, afflictusque respondit: *Mibi ista quare das pater? iste panis sanctus est, ego hunc manducare non possum. Ego etenim, quem vides, huius loci Dominus aliquando fui, sed pro culpis meis huic post mortem deputatus sum. Si autem mihi prestare vis, omnipotenti Deo pro me offer hunc panem, vt pro peccatis meis interuenias.*

Et tunc te exauditum esse cognosce, cum

A huc ad lauandum veneris, & me minime repereris. In quibus verbis disparuit, & is qui homo esse videbatur, euanescente innotuit, qui spiritus fuit, &c.] d. lib. 4. cap. 55. ibidem & aliud addit de iusto monacho, qui copioso fratri suo apparuit, & se supplicium per salutaris sacrificij oblationem docuit euasisse, quod paulo aliter narrat Glycas, part. 4. Annal.

B Hactenus S. Gregorius, ea dignitate, sanctitate, prudentia vir, vt, nisi hæreticus, eius testimonium, nemo queat rejicere. Vixit eodem seculo Gregor. Turon. & B. Ilidorus Hispalensis, quorum testimonia superius iam adduximus, vixit etiam Sophron. auctor, *Prati spiritualis*, è quo iam plura testimonia exhibuimus, vixit & B. Ildephonus Toletanus Episcopus, cui B. virgo candidissimam vestem donauit, ei apparens cum virginum choris; quæ vestis etiã hodie asseruatur. Eidem & regi totique clero ac populo; ex tumultu suo surgens B. Leocadia apparuit, velum manu quasi porrigens: vnde ad apparitionis veritatem comprobendam, B. Ildephonus, accepto à Rege cultello, partem præcidit: quæ cum cultro inter Ecclesiæ thesauros reposita. Vtrumque testatur Iulianus Pomerius eiusdem Ecclesiæ antistes, apud Surium, *tomo prim. Ianuar. 23.* Anno 696. Ebroinnum cæcus quidam audiuit in ollam Vulcani. à dæmonibus portari. vt narrat Ado Viennens. in Chron.

E Octauo seculo post annum 700. Floruere Iulianus Pomerius, quem nostræ sententiæ fuisse docent paulò ante ex eo laudata. de B. Ildephonso. vixit & Sanct. Suibertus qui ægris, quos curauit multis, post mortem apparuit, teste B. Marcellino, in eius vita cap. 30.

apud

apud Surium mense Martio.] Item venerabilis Beda, qui quodidem de apparitionibus senserit, patet ex Hist. Anglorum libr. 4. cap. 14. & 25. & lib. 5. ca. 14. & alijs eiusdem libri, ac vitarum, quas conscripsit locis. Vixit & Beat. Ioannes Damascenus; cui, iussu Iconomachi Imperatoris abscissam manum, Beat. Deipara virgo restituit, vt narrat Beat. Ioannes Hierosolymitanus Patriarcha in eius vita. vixit his temporibus Paulus Diaconus, qui narrat Arnulphum Longobardum in prælio protectum fuisse à B. Sabino Martyre; & à Barbaro, cum pictum vidisset, Martyrem agnitum, libr. 4. cap. 5. de gest. Longobard. Admiratione dignissimum est, quod narrat Constantinus Episcopus oculatus testis, de translatione reliquiarum S. Euphemie martyris, apud Lipoman. tom. 6. præstrictum splendore miraculorum Leonem Isauricum clam sustulisse martyris reliquias, & earum loca ossa arida imposuisse; veras autem reliquias cum loculo in maris vndas proiecisse.

Incidere nauæ quidam in loculum rei ignari, & putantes thesaurum aliquem in eo repositum, susceperunt, & aperuerunt, & mirifice, qui inde exhalabat odore perfusi, cognouere sacras esse reliquias, cumque hærent ignari cuiusnam forent, eadem nocte videre lumina & cereos, virosque mirè candicantes, Deumque laudantes. Cumque appulissent Levinum, & somno se dedissent, viderunt in quiete Glyceriam Martyrem occurrere Euphemie virgini, amplecti illam & exosulari, & aduertum gratulari, ex eo cognouerunt, unus esset illa reliquia. Tunc inde soluentes ter ventis rasantibus eodem reiecti sunt. Denique Euphemia adstitit illis in somnis & quæ foret edocuit, ac se ibi velle subsistere edixit, ex quo fuerat

A ab impio Leone in mare proiecta.] Sic ille, cui potius credendum quam Zonaræ, hæc Copronymo tribuenti. Idem Zonaras paulò post ita scribit, de Leone Armenio: Hæc Imperatorem turbabant, nec minus n. atris terrebat insomnium.

B Videbatur illa sibi in æde Deipara blabernia esse, & cernere matronam quandam, quam adolentes candidis induti vestibus comitarentur, & adis solum sanguine redundare, audireque matronam illam iubere dari matri imperatoris vas eo sanguine plenum, quæ cum id aduersaretur, dicere illustrem illam matronam: At filius tuus eos, qui me venerantur sanguine implet, neque intelligi se, & Deum, & filium meum ad iram commouere,] hanc matronam fuisse B. Virginem verba ipsa loquuntur. subdit Zonaras; Est & D. Tharsisus iam ex hac vita ærumnosa translatus, cuiusdam in somnis visus, qui Michaellem quandam inelamaret, eumque ad inuadendum & occidendum Leonem hortaretur.]

C Sanæmox Michael Balbus eum interemit anno 787. Hungo Pictorum Regi apparuit Diu. Andreas Apostolus victoriam promittens, quam præstitit; apparente in cælo cruce decussata rubea; cum pugnaretur: quod etiam Buccanus, licet Calvinista tradidit, libr. 5. Histor. Scotor. rege 65.

D His temporibus vix Beata Gertrudis, de qua apparente meminit Ludouicus Blosius, in Monili spiritali, non vno loco; paulò post fuit imperium Romanum in Carolum Magnū translatum huic Diuum Iacobum Zebedæum apparuisse, & hortatum; vt Hispaniæ regna ex Saracenorū eriperet potestate, recentiores quidam scriptores scripsere. [Ludolphus Beben-

burgius de veterum Principum Germanorum zelo cap. 14. Certiore fide contestata sunt alia eiusdem Apolloli apparitiones, hoc & sequentibus sæculis Regibus Hispaniæ factæ, quibus & opem se laturum in prælio promisit, & visus in conflictu hostes in fugam agere. Vidisse se & Mauri fatebantur, & nostri gloriabantur: de quibus mox.

IX.

Anno octingentesimo sæculum cepit novum, eo Raymirus Rex Hispaniæ fortissime totum diem cum Sarraceno- rum maximâ multitudine pugnauit: sub noctem cum exigua suorum manu in collem quendam se recepit. Regi vigilanti & Deum precanti Diuus Iacobus adstitit, iussitque omnes confessione lustrari, & sumpta Euchari- stia prælium conferere. Mane, cum omnes ad vnum obtemperassent, monitis Diui; signa contulere, hostium sexa- ginta millia conficere. Visus in eo prælio Apostolus albo vectus equo, ve- xillum gestans niueum, quod rubea crux transuersa distinguebat. *Auctores Roderic. Episcopus, Chronicum Generale Alphonfi Regis, Mariana lib. 7. cap. 13. & alij.*

Vixit hoc sæculo Theophylactus Bulgar. qui in decimo quarto capite Eu- angelij Ioannis fatetur, spiritus mor- tuorum viuus apparere. Vixit opinor eodem Iulianus Toletanus Iunior, au- ctor Prognostici, qui libro 2. cap. 29. do- cet, mortuos scire posse, quid agam viuus, & capite sequent. ex D. Augustini, de cura pro mortuis, sententia, ac pene iisdem verbis concludit, scriptura auctoritate a- pertè probari mortuos posse viuentium ocu- lis apparere. Carolo Caluâ Francorum Rege Numonis quidam vsurpator bo- norum Ecclesiasticorum conspexit, sensitq; D. Mauritium sibi apparentem, & increpantem, & pedum sacrum ca-

piti illudentem: nec vana visio: paulò post decesit. (Sic *Annales Andegau.*) Si- mile, quod legitur in Chrò. Calsinenti, lib. 2. cap. 52. à puero conspectum Pan- dulfum Principem Capuanum ferre- is nexibus vinctum, & in cœnoso ac foetido lacu vsq; ad guttur demissum, & restibus à duobus nigerrimis spiri- tibus in profundum subinde demitti, & iterum extrahi. Causam rogatus, re- spondit: *Quoniam aureum calicem canobio S. Benedicti eripui, & in agone mortis re- stituere neglexi.* Et cap. 84. vidit eremita quidam Æthiopes stramine onustos (qui se dæmones dixerunt) eidem Pandulfo rogum parantes; & eadem ho- ra compertus est exspirasse. Quod de Pandulfo hic adscripti propter argu- menti similitudinem, nam accidit sæ- culo vndecimo.

Post annum nongentesimum, Ludgero, frustra quærenti corpus S. Lebuini, ean- dem visum esse in somnis, sanctissimam sa- cerdotem Christi Lebunum secum loqui, & sui detegere locum sepulchri, & membra ibi reperta ubi spiritus indicarat. *Huibal- dus Elnonensis apud Sursum tomo 6. No- uemb. 12.* Cum Ioannes Decimus exercitum in Apuliam misisset aduer- sus Sarracenos, SS. Apostoli Petrus & Paulus in prælio conspecti Chri- stianis victoriam maximam pepere- runt. (Sic *Luu prandus temporibus illis proximis lib. 2. cap. 14.*) Ioanni Zimisæ Imp. contra Rossos pugnantem, iussu B. Virginis auxilium tulit, visus mul- tis, B. Theodorus Martyr. [Sic *Zon. ar. tom. 3.*] Eodem sæculo accidit horri- bilis illa tragœdia Vdonis Episcopi Magdeburgici: quam postea narra- bimus. Tu lector memento hic ponen- dam fuisse. Vixere hoc sæculo deci- mo Euthymius Græcus & Hugo Æ- therianus Latinus, quorum vterque

tenuit

tenuit mortuorum spiritus viuentib. se in conspectum aliquando dare. *Euthym. in capite decimo quarto. Ioan. Hugo Acher. de regress. animar. capit. 7. 11. 14. 15. & 16.*

Anno nongentesimo decimo quarto Ferdinand. Consalvus Castellæ Comes, vtriusque fortunæ illustre specimen, vir dictis factisque magnificus, cum trecentis dumtaxat militibus, diuino fretus monitu, maximas Almaris copias profligauit. Idem decimo sexto post anno, sub signis habens pedum 15000. equites 450. triduum continuum cum multitudine Arabum incredibili conflixit: cum quæ postmodum die D. Iacobus visus adesse prælio fuisse, innumeris cæsis, triumphauit.]

XI: *Chron. general. V. asaus & alij.*

Succesit sæculum XL. ab anno millesimo, hoc sæculo bellum sacrum fuit, duce Godefrido Bullonio: cum in expeditione Antiochena nostri & fame sermè consumpti, & equis fere defæti forent, visione & monitis D. Andree confirmati, qui etiam lanceam Dominicam illis indicauit, non vnã obtinere victoriã, in prælo quoque cum Corbona, apparuere agmina equitum albarum, quæ Persas in fugam egerunt. [Guilhelm. Tyrius, qui bello sacro interfuit, lib. 6. *Sacra Hist. cap. 4 & 9.*] Eodem bello, expugnata ab Christianis vrbe Sancta, Adimarus Episcopus, diu ante defunctus, visus est milites præire, & muros conscendere, & adhortari, se subsequerentur. (*Ioan. Naucler. vol. 3. gen. 37.*) Paulo ante Christus Dominicus cum B. Virgine SS. Petro, Ioanne, Stephano, Martino & alijs multis quoque Angelis, Henrico II. Imper. ostendit se noctu in templo Romæ vigilantem. (*Idem Naucler. ibi gener. 34.*) Tunc Amicus etiam defunctus Beat. Dun-

A stano apparuit, & futura multa prædixit, quæ & contigere. *Osbertus in vita Dunstansi, apud Surium decimo nono Maij.*

Non semel post mortem visus amicis est Beat. Odilo Abbas Cluniacensis. (*Petr. Damian. in eius vita apud Surium mense Ianuar.*) Floruit hoc tempore, & ad sequens sæculum peruenit, Petr. Damianus, vir doctissimus & eloquentissimus: qui Cardinalatum cum solitaria vita commuta-

B uit: opera eius, quæ multa sunt, apparitionibus varijs sunt referta, vt de duobus primoribus Faentinis ex inferno apparentibus, *epistol. 2. ad Hildebrand.* vt de animabus in specie auicularum apparentibus, *epistol. 5. cap. 3. de anima Benedicti VIII. nigro equo insidente & apparente Episcopo Capuano, non tantum idem*

C *Damian. ibid. capite quarto.* sed & Martinus Polonus idem tradidit, in *Chron. & D. Antonin. & Platina. de Benedicti IX. apparitione idem Damian. cap. 5.* vt de Beat. Andree & Beat. Gregorio apostatam Monachum flagellantibus *cap. 11. & alia quæ longum foret referre. Si seriem temporis spectes hic ponendum quod de Pandulfo Capuano retuli paulo ante, & confirmat*

D *Leo ostiensis lib. 2. cap. 62. & 82. Nota est historia foundationis Cartusien- sium: cuius occasio celebris illa, & publica, primo, secundo, tertio, facta die in Vigilijs mortuorum apparitio, cum concineretur versiculus, responde mihi: ter enim mortuus caput iustulit, & iusto Dei iudicio se accusatum, se iudicatum, se damnatum exclama-*

E *uit [narrat. Franc. de Puteo in vita Brunonis, apud Sur. tom. 5. 6. Octob.] Hoc sæculo vixere S. Anno Colon. & S. Benno Misnensis, Episcopi: illi apparere prædecesores Episcopi, & mire,*

ostensa in veste ipsius macula, com-
monuerunt, vt acerbitatem animi, er-
ga eos à quibus iniuste vexatus fuerat,
plane abolerat è memoria & mente.
De D. Bennone traditur eum iam de-
functum, Marchioni Misnensi in som-
nis apparuisse, & oculum eruisse ob da-
mna Ecclesiæ illata, prius narrat de
Annone Lambert. Schaffnab. in *Hist.*
Germanor. posterius de Bennone, scri-
bit, in eius vita cap. 32. Hier. Emse-
rus apud Surium 16. Iulij.

XII.

Nec XII. sæculum, suis caruit visio-
nibus mortuorum, ecce tibi, ann. 1112.
vel potius 1139. Alphonfus Lusitaniæ
rex commissurus prælium contra
quinque Reges Sarracenorum, iussus
est in somnis, à Christo, bono esse ani-
mo, & signo vt in prælio: cui quinque
vulnerum imago inscripta, obtinuit
victoriã memorabilem, & hinc fluxit
Lusitaniæ Regum insigne. Decimo-
quarto post anno, Alphonfus Rex
Castellæ Baëzam obsidebat, eiappa-
rens Diuus Isidorus auctor fuit prælij
committendi, nec fere alia Victoria
contigit illustrior. [*Marian. libro decimo*
capite decimo septimo. Vazæus, Samalloa,
& alij.]

Anno 1117. cum plurimis prodigijs,
inter cætera, trepidaret Italia, Cremona
quidam infantulus in cunis iacens pannis
oblitus, in primam loquendi vocem contra
naturam os aperuit, matremque suam
escas parantem fratri suo maiori, qui plo-
rando panem petierat, à corporis curis cõ-
pescuit, asserens sibi visam Dei genitricem
Mariam ante tribunal Christi stantem in-
stantissimisque precibus, pro iudicio quod
mundo propter peccata sua intenderat, ipsi
supplicantem. ac post hæc deposuit eloquium
vsque ad tempus humana conditionis con-
gruum.] Verba sunt Dodechini in *Hi-*
stor.

Benedicti X. Pontificis apparitio

A prior facta Ioanni Portuensi, qua
confessus se Odilonis Abbatis preci-
bus ab æternæ mortis periculo serua-
tum: & posterior Edelberto facta, qua
confessus etiam se Purgatorij peenis
liberacum: narratur à Pet. Damiano in
vita Odilonis, apud Surium 1. Ian. Appa-
ruit etiam Sanctus Nortbertus post
mortem suis, vt narratur in eius vita
capite quinquagesimo secundo. D. Bernar.
B Gualdricum auunculum de functum post
aliquot dies noctu vidit. Scisuratur, quo in
statu sit? respondet auunculus, in prospero.
Querit iterum Bernardus, quid causa fue-
rit, vt in agone fremeret, & corpore terri-
bilitè moueretur? Eadem (ait ille) hora
duo nequam spiritus, me in puteum profun-
dissimum præcipitare nitentur, vnde ira
contremuit, verum accurrente B. Petro, e-
uasi.] Auctor vita D. Bern. libro primo ca-
pite decimo.

C Idem tenuere Rupert. Tuitiens
& Honorius Augusto. Nam & ille
narrat B. Virginem sibi sese conspi-
ciam præbuisse, & ad scribendum
impulisse. [*Rupert. in prolog. Cant.*] ille
vero, in *Sigillo Maria capite primo.* me-
minit, Maria Aegyptiaca, quam Deipara,
apprensã ad penitentiam traduxit, &
Theophili, quem Diaboli mancipio eri-
puit, & pueruli Iudæi quem in fornace pro-
texit.] Item Pet. Cluniacens. libro de mi-
raculis.

D Vixit per hæc tempora Martinus
Presbyter, Canonicus regularis, Le-
gione: vbi varios libros conscripsit, ex
rudi & illiterato repente factus doctis-
simus, à D. Isidoro, in cuius monaste-
rio degebat, per visum in somnis ob-
lato, quem cum ederet libro, vt testa-
tur Ioan. Mariana, lib. 11. rerum Hispan.
c. 16. Libri asseruntur ibidem magna
religione, qui viderunt, aiunt esse in
E prophetias quasdam Danielis & in A-
pocalypsin. Mihi, cum Legionem dege-

rem,

rem, librorum videndorum copia non fuit: manus Beati viri videnda & osculanda fuit: quæ integra permanet cum pelle & vnguibus, licet siccitate contracta, & pusilla.

XIII.

Sequenti sæculo XIII. post annum 1200. D. Iacobum Alphonso Legionensi Regi ad Emeritam, & eodem tempore D. Hidorum Zamoræ alijs apparuisse, & auxilium præstantibus tulisse, docent Mariana, libro duodecimo. capite decimo quinto. Zamalloa, & alij Ananialium Hispaniæ scriptores. Hoc sæculo vixere Vicentius Belluacensis, auctor speculi Historialis, & Cæsarius Germanus ordinis Cisterciensis, auctor ingentis libri miraculorum seu exemplorum: qui quas apparitiones spirituum memoriam prodiderunt, non est instituta breuitatis hinc describere, magni enim voluminis res foret. Idem dico de Helinando Frigidimontense, in Chronic. Thoma Cantipratensi, libr. de apibus, & vita Sanctæ Lutgardis, libro secundo, qui & hoc sæculo vixere, & exempla plurima, sibi notissima congestere. Vixit eodem tempore D. Thomas Aquin. cuius hanc fuisse sententiam patet, ex 3. part. quæst. 69. art. 2. ubi hanc quæstionem examinans, stat pro nobis idem tenuit Guilielmus Parisiensis, in sum. de vniuer. part. vltim. non vno loco idem D. Bonauent. in 4. dist. 45. quæst. 3. huc referendum exemplum apparitionis Beat. Ursulæ & Beat. Gereonis cum socijs Coloniam defendentium, apud Bredenbach. lib. 4. cap. 22.

XIV.

Hic succedere sequenti, fere sæculo 14. alij Theologi magni nominis, qui omnes nobiscum sentiunt, vt Richard. de Mediauilla, in 4. d. 45. q. 3. Pet. de Palude, ibi. ead. q. 3. Scot. ibid. q. 1. art. 4.

A Sæculo XV. hoc affirmarunt Antonius Florent. Archiepiscop. qui & exempla multa suppeditat in sum. Hist. & Gerson passim in operibus suis. Iacob. Chusan. in libro hac de re edito. Dionys. Rickel. Cartusian. in 4. d. 45. q. 1. & in opere de quatuor nouissimis, & libro de Nouitij ordinis sui, in quibus multas etiam habes apparitiones: censuit etiam Alp. Tostatus. in lib. 1. Reg.

XV.

B Nostro sæculo 16. an. 1534. die 23. Ianuarij Facultas Theologica Parisiensis, in causa Aurelianensi consulta, hoc respondit, his verbis, Animas defunctorum diuinitus, sed diuina virtute, ordinatione, & permissione, interdum ad viuos redire, exploratum est. habes hoc rescriptum in tom. 2. var. consul. Iuris Francofurti editorum. Et vt ceteros mittam, ex professo hoc

C tuentur Domin. Sotus in 4. dist. 45. q. 1. art. 4. Peltanus lib. de Purgat. capit. 5. Pet. Canisius Marial. libr. 5. capit. 20. & 21. Maldonatus in ca. 14. Jo. Greg. Valé. in 3. p. d. 6. q. 11. punc. 1. & disp. 11. q. 1. p. 1. Bellarmin. controuers. de purgatorio libro 2. cap. 8. Ioseph. Angl. in 4. quæstione de suffrag. artic. 1. in fine, Pet. Thyra. Thesibus hac de re editis potissimum capite vndecimo, M. Marulus opere de institut. vita monastica: vt libro sexto capite decimo quarto. vbi plurima sunt exempla, Alфонс. Mendoza in Quodlib. Scholast. quæst. 5. Ex Historicis etiam id tenuere Fulg. Sabellicus & Ignatius in lib. Exempla loci quam plurimu. Paul. Iouius. in vita Actij vicecomitu, & Histor. libro trigesimo. Carol. Sigonius de imperio occidentis libro 3. & decimo. & Regn. Ital. libro primo. Alb.

E Crantzius Saxonia libro septimo. capite decimo sexto. & 14. & libr. 9. Metropol. c. 13. Franc. Gomara Mexicana Hist. c. 20. & c. 104. Hier. Oforius de reb. ab Emanuele gesti, & Petr. Mass. in Indica.

Histor. Th. Bosius, passim de Not. Ecclesia, & quem hoc agmen claufurum, Historiæ Ecclesiasticæ faciem clarissimam, & valentissimum contra Notuatorum impugnationes pugilem ut inuictum Triarium, in vltimum locum conieci, Cæsar Baronius singulis Annalium (quos iam septem, ut septem Candelabri Catholici aureos candens bono publico eddit) Ecclesiasticorum tomis.

Harum vltimarum ætatum insigniora quædam exempla duntaxat adscribam: minoris enim recentiora hæc faciunt aduersarij. Primo ergo, Quod nesciam certum sæculum, hic referam quod ita Glycas p. 4. Anna. In historia Ecclesiastica Philonis historici reperitur, quodam persecutionum priscarum tempore, seniori Ecclesiastico ab Antistite sacris interdictum fuisse. Cum autem senior ille quandam ob causam necessariam alio profectus fuisset, accidit ut ab Ethnicis comprehensus testimonio suo veritatem obsignaret. Hinc templum eoloco conditur, & renouilia peraguntur: cumque Antistes hæc verba pronunciarer. Pax vniuersis sandapila templo excessit, idque non semel, sed bis terue factum. Hinc per quietem Antistiti senior oblatus: Abito, inquit, & Episcopo meofis auctor, ut huc veniat, meque vinculis exsoluat. Nam officio me sacro exclusit, ideoque sacris interesse vobiscum nequeo. Testimonij quietem coronam consecutus sum, sed Dei faciem nondum conspexi. Quod si me ipse profectus huc non exsoluerit, alius exsoluere nemo poterit. Quum igitur his obtemperatum esset, sandapila templo excedere desit.

Digna hoc loco est quæ adscribatur (eo quod superius sæculo X. quo contigit, fuit prætermissa) diuinitus de malo Episcopo sumpta vindicta. Cum

A Vdo Magdeburgens. Episcopus, ne signis quidem ac diuinis vocibus commonitus ab impudicitia sibi temperaret, viri religiosi Deum, ut Episcopum, aut corrigeret, aut tolleret, rogarunt. Inter eos cum noctu in Cathedrali Ecclesia S. Mauritij Fridericus Canonicus eiusmodi precibus operam daret, vehementioris venti afflatu, omnia quæ in templo erant lumina exstingui perspexit, nec multo post duos iuuenes venire, duo candelabra accensis cereis ferentes, &

B Christum, cum parente eius atque Apostolis, subsequi. A quibus cum essent vocati sancti homines, quorum corpora in templo quiescebant: visus est inter eos Mauritius venire, qui longa atque graui oratione Vdonem Episcopum accusauit, quem haud multo post Christus nudum adferri à duobus iussit, atque damnauit. Is autem pugno, ab ipsorum altero, qui eum portarunt, grauius in medijs renibus ictus, Christianam hostiam, quam in communionem eius diei pridie sumpserat, reuoluit in calicem, qui altari impositus fuit: atque securi percussus Vdone, rerum illarum omnium visio euauit. Quare vehementer territus Fridericus, cum ad altari accessisset, calicemque in eo esse cum Christiana hostia inspexit, & simul Episcopum mortuum humi iacentem, alios religiosos viros excitauit, qui ablatus inde Episcopi corpus in agro sepeluerunt. Fulgos. libro nono. exempl. capite duodecimo. & Ioan. Naucler. 2. p. Gener. 34.

C

D

Cum duo locupletes mercatores, non ignobiles, per Taurinos saltus in Galliam profiscerentur, ampliozem humana specie virum obuiam habuere, & ab illo mandatum in hæc verba suscipere: Ludovicum Sfortiam fratrem meum alloquimini, h. s. que illi litteras nomine meo date. Ob stupentibus illis & percunctantibus quisnam esset se se Galeatum Sfortiam esse respondit, & mox ab oculis eorum euauit.

E

Illi Mediolanum prope redierunt, inde Vigleuinum, ubi Maurus degebat. Litteras ducis offerunt, quarum hoc argumentum erat: O dō Ludouice, caue tibi. quoniam Veneti, Gallique tuam in perniciem coituri sunt, tuamque à stirpe rem euerfuri. Verum si mihi tria millia aurorum dederis, dabo operam, ut conciliatis spiritibus sinistra fata auertantur. idque consecuturum spero, si mihi non aduersatus annueris. Vale. Subscriptio erat, Galeatij fratris tui spiritus. Illud ipsum licet alij, ut commentum irriderent, non tamen multo post Princeps à Lodouico XII. Gallorum Rege Principatu deiectus & captiuus abductus est.] Haecenus oculatus testis Bern. Arlunus scēt. 1. Histor. Mediolan.

Ludouici Alodisij pater Imole Dominus, haud diu (inquit Sabellicus) postquam decesserat, homini à secretis, quem filius Ludouicus Ferrariam mitebat, in itinere venanti similis equo insidens cum accipitre apparuit: huicque ut filium in hunc ipsum locum postera die venire iuberet, praecepit, quoniam magni momenti res ei praedicturuse erat.

Ea re audita. Ludouicus tum, quia non credebatur, tum quod insidias verebatur, alium pro se misit. Et illa ipsa umbra, quae ante apparuerat, obuiam facta, vehementer indoluit, quod filius non venisset: longe enim plura ei dicitur an se fuisse affirmabit. Sed tunc illud tantum refertur iussit, quod transfacto XXII. anno, ac praeterea anno mensis, die quoque specificè addito, vrbis imperium, quod obtinebat esset amissurus. Vt tempus, quod umbra praedixit, aduenit, adhibita magna cura, ea ipsa nocte, quam patris manes suspectam fecerant, ducis Philippi Mediolanensis confederati Milites, ad muros penetrarunt, adhibitisque scatis, glacie magna constructis fossis, urbem cum ipso

A Principe caeperunt. Sabellicus lib. 1. Ex emplorum c. 4.

B Francisc. Guicciardinus *Histor. lib. 1.* narrat fama vulgatum, spiritum Ferdinandi Regis Neapolitani, Iacobo Chirurgo filij Alphonfi Regis ter diuersis noctibus apparuisse, & prima vice mansuetis ac mitibus verbis; posteris vero minabunde & increpanter imperasse, suis Alphonfo verbis denunciaret, non esse, cur vana spe se ipsum laetaret, vires Francorum sustinendi, statutum enim ac definitum fatali lege, stirpem Aragoniam infinitis calibus iactari, & tandem regno priuari.] Quod vero idem addit Guicciardin. *Sepero è licito tale chose non del tutto disprezzare, id non de apparitionis, sed de praedictionis fide, addidit, & merito non falsam cernimus.*

C Franc. Picus Mirand. Comes in *vita Io. Pici patris* scribit non longo post obitum Io. Pici tempore spectrum Ioannis apparuisse Hieronymo Sauonarolæ, eiq; dixisse, torqueri se poenis expiatorijs: eo quod non satis diligenter & fecunde, talentum sibi à Deo creditum eruditionis & ingenij, multiplicasset, & quia non quanti par erat, fecisset internas Dei suggestiones inspirationesque quæ adhortabantur, honestos labores, quos inchoarat non abrumperet, & quæ sibi animo proposuerat, ea instanter operari atq; perficere. Quæ Hieronymus mox in concione proposuit, & omnium precib. Picum commendauit. Cæsar Baronius, de Michaele Mercato leniore testatur, ei cum Matilio Ficino, summam intercessisse amicitiam, studiorum consuetudine, & Platonicæ sectæ vinculis arctius colligatam. Accidisse autem aliquando, ut ex more, quidnam post obitum

superfit homini, ex eiusdem Platonis sententia, sed non sine tamen trepidatione, deducerent, qua labantia, fidei Christiano sacramentis suffulcenda essent, eo enim argumenco exstat eiusdem Marsilij, ad ipsum Michaelem mercatumerudita quidem epistola de animi & Dei immortalitate. Cum vero inter differendum eorum progressu longius fuisset disputatio, eam ad calcem perductam eo clausurunt corollario, ut iuncta simul dextera pacti fuerint, vter eorum ex hac vita prior decideret, (si liceret) alterum de alterius vita statu redderet certiorum.

Quibus inter se conuentis, ambo iurati ab invicem discessere. Inter lapso autem haud breui temporis spacio, euenit, ut cum summo mane idem Michael senior in philosophicis speculationibus vigilaret, ex inopinato strepitum velociter currentis equi, eiusdemque ad ostium domus cursum sistens audiret, vocemque simul Marsilij, clamantis. O Michael, o Michael, vera, vera sunt illa, Ad vocem amici Michael admiratus, assurgens, fenestramque aperiens, quem audierat, vidit post terga ad cursum iterum acto equo candido, candidatum prosecutus est eum voce, Marsilium, Marsilium inuocans: prosecutus & oculis: sed ab eis euauit. Sic ipse noui casus stupore affectus, quid de Marsilio esse sollicitus perquirendum curauit (degebat ille Florentia, ubi diem clausit extremum) inuenitque eundem illa ipsa hora defunctum, qua eo modo auditus & visus est sibi.] Sic Bar. Anno 10. 5. anno 412. Prætermitto quæ narrat Bredenb. l. 7. collat. c. 11. & 46. l. 8. c. 12. 14. 23. & 4. Adscribo vnum, quod multorum militum grauium, qui vidisse se sancte iurabant, testimonio compertum. Cū annis superioribus admirando illo opere Alex. Farnes. Antuerpiam oblitteret: Bataui Anglique, ut oblectis opem ferrent, & oblecti eodem tempore, ut

A hostem detinerent, facta eruptione. acerrime pugnabant, aggeremque iam Regio militi ereptum possidebant, securi ut sibi videbantur. Tum à regijs militibus primò paucioribus conspectus prope aggerem Petrus de Paz, Hispanus tribunus, vir & militaris. & pietatis ornamentis laudatissimus: qui iam mentibus aliquot ante defunctus. visus hic armatus, ut solebat, legionem præcedere, & suis quondam militibus manu aduocatis, sequerentur, ut se, imperare. Inducant primi secundis, hi tertijs, hi sequentibus; vident omnes idem, mirantur animisque resumptis notum sequuntur ducem: præit ille, & recta in hostem ducit, fit pugna: sed Bataui in naues compulsi, aggerem Regis reliquere. Hoc momento oppidum munitissimum spe victoriæ, & se tendendi, decedit: Horrendum plane quod hesternæ die legi præscriptum Ticino, mensè Aprili huius anni 1601. in diocesis Ticinensis oppidulo, quod Coretto vocatur: cum iusta in templo cuidam notario persoluerentur, repente è fanda pila se cadauer surrexisse, & conuersum ad quendam cognatum suum; qui funeri intererat, ei dixisse, properaret domum suam, & ibi scripta quædam instrumenta caperet, eaque loco cuidam pio contestim restitueret, propter quæ suppressa ipse defunctus iusta Dei sententia foret inferni supplicij adiudicatus. Quod dicto iterum caput uti prius reclinauit. Hoc à Deo permissum, ut discerent mortales, quam graues pænæ scribas huiusmodi perfidos, & piorum legatorum interceptores manerent. Alteram quoque adscribam historiam spectri (nescio an dæmonis, an ipsius animæ damnatæ) qua memoria digniorem me legisse non commemini prolixitate narrationis ex litteris Per-

uanis

uanisan. 1590. collectam, ipsis siue Fran. Bencij, siue Gasp. Spitille verbis commemoratam, spero lectionis voluptas & utilitas superabit. Accidit in missione (Illa Ita latina) eidem P. Samaniego res admirabilis, & consideratione digna, cuique eo in genere vix contigit similis, qua etiam eiusdem urbis incolis. in qua euenit, ita innotuit, torque testimonijs confirmatur, vt nullus dubitandi locus relinquatur, qua ab ijs personis accepta est, qui oculis & auribus hausserunt: qui casus euentu infelix, ideo permissus est (quemadmodum etiam de similibus qua in confessione contigerunt, credi potest) vt hic nouus populus discat, qua fide & integritate vti debeat parententis sacramento, in quo non parua sentit difficultatem. Quare etiam Inda, qua in omnium oculis legem integra confessionis violabat, videntibus eiusdem punita est & castigata, vt vnus animae ruina, multarum salu procuraretur. Res igitur qua accidit est eiusmodi.

Agebat in domo praecipua cuiusdam Domina huius loci adolescentula decem & sex circiter annorum, qua bello capta ac baptis motincta: Catharina vocabatur. In ea cum aetate crescebat libertas, & mores dissoluti, etiam si non raro ab herae reprehensa castigaretur, qua eo peruenit malitia, vt cum perditis quibusdam clam consuesceret, nec tamen propterea a confessione absterneret: sed hoc peccatum labri premeret, ne meretricula aut perditis moribus haberetur. Hac igitur Kal. Aug. 1500. morbo depressa Sacerdotem euocauit, cui animi noxas aperiret, sed id fecit non integre, vt & in eadem egritudine nouem alijs vicibus recedente Sacerdote praesentibus alijs famulis contemptim ridebat, hac ferme oratione: Aliud quod agerem, non erat, quam vt peccata faterer: adiectu etiam turpibus, & inhonestis verbis, quibus offensa catera singula ad heram

^A refererat, qua merito Catharinam increpans, tandem vultu & voce mutatis amice rogauit, quoniam illa essent, qua patri aperire non vellet, narrauit illa non difficulter, adiunxitque quoties patrem in morbo vocasset, at se purgaret confessione, stetit ad leuam quandam Aethiopi similem, qui moneret ne fateretur, quod ea peccata leuissima essent, & nullius momenti, & ex illorum confessione a patre dissolutior haberi posset.

^B A dextra vero manu apparuisse S. Mariam Magdalenam exhortantem, vt qui quid esset libere euomeret, accersitum rursum Patrem Domina de omni eo, quod acciderat instruxit, qui modis omnibus tentauit, vt ad integram animae expiationem induceret, sed frustra: quo enim exhortabatur magis, eo reddebatur obstinatio, ita vt nec nomen Iesu enunciare veller. Alio etiam tempore cum illi sacram crucifixi imaginem offerrent, vt in eum intueretur, & animo reuolueret Christum, pro nobis cruci affixum, & in cruce mortuum, summa cum indignatione & animi commotione respondit. Iam scio, sed quid vultu faciam? Ad quam herae, vt ad Christum te conuertas, qui admissa crimina remittat, si fatendo recognoscas. Cui Catharina, obsecro vt mihi desinatis esse molestae, cumque herae abscessisset, cepit amores suos & turpitudinem decantare, durauitque ad dies plures hac agendi & dicendi ratio, donec quadam nocte, accersita cum ancillis herae, hac in verba prorupit.

^C Torquetor & animo angor plurimum ob violatam confessionem: & ab ea hora vsque ad mediam noctem toto corpore obrigit, vt crederetur mortua, & de humatione & sepultura esset cogitatio: sed ad se reuersa ac titoque sacerdote, nihil antiqua fatendi consuetudine remisit. Tres post horas, paulo ante quam expiraret, exhortata a seruis, vt

apprehensa manu cruce & cereo sacro, nomen IESV, inuocaret, respondit: Quis est ille IESVS teum non noui, ac in vltima parte lecti reflexa, sedensque audiebatur cum alio quodam, qui tamen oculos fugiebat, colloqui.

Ac alia serua, qua eodem in loco agra decumbat, vehementer Dominam rogauit, vt in distinctum cubiculum transferretur: quod vt aiebat, laruas quasdam atras videret, quibus admodum terrebat. Nocte ea, qua Catharina exstincta est, domus tota tam fetido ac putri odore perfusa est, necessarium vt fuerit, cadauer loco patente & aperto exponere: Dominam etiam frater e cubili brachio extractus est. Ancilla quaedam in humeris veluti calce percussa est, pertulitq, aliquot dies eius lesionis signa. Equum mansuetissimus alioquin, actus in murum calcibus huc & illuc discurrens tota nocte insanit. Idem fecerunt & canes multa discursione & latratu. Humano iam corpore, cum ex ancillis quadam locum intrasset, in quo Catharina decubuerat, nemine conspecto, sensit in se vas quoddam, quod tabulari impositum erat, iaci.

Maior praeterea pars huius vrbs vidit multo crepitu & sonitu huc & illuc plurimos lateres & tegulas, etiam ad duo millia passuum projici: non quod in palatio vllus, sit later vel tegula, cum, vt pleraque huius vrbs adificia omnia palma tegatur. Ancilla alia spectantibus multis pede protracta fuit longissime, et iam si qua traheret, non videretur. Septimo Octobris cum quadam serua vestiarium esset ingressa, vt inde vestem aliquam sibi sumeret, vidit Catharinam erigentem sese in pedes: vt vas quoddam arriperet, fugiente illa tanto impetu vas in murum impulit, vt in mille partes frangeretur. Die insequenti vestiarium annexa fuit

A crucis imago chartacea, qua vno impetu à muro auulsa in conspectu omnium tres in partes distracta est. Eodem die cum in horto Domina cenaret, medius later lamis iniectus totam cenam euertit: cuius filius annorum quatuor, eo ipso tempore clamare cepit, Matercula, Matercula, Catharina me praefocat, appensisque ad collum Sanctorum excuijs ab ea pena liberatus fuit.

B Hac Dominam coegerunt vt ades mutaret, & in consobrino domum se reciperet, relictis ancillis quibusdam adrum custodibus.

Decimo dicti mensis, cum ex ancillis aliqua in officinam dispensatoris iuisset, sensit se ter à Catharina vocari: quam timore nimio dilapsam exhortata sunt caetera, vt inuocato Domini nostri auxilio, cereo quo sacro accenso regredere: assumptis diatribus, qua caeteris animosiores videbantur, securè rediit, qua defuncta monuit, vt dimissis alijs, cereo abiecto, quod poenam inferret, sola persisteret. Emittebat Catharina ex omnibus corporis iuncturis flammam, incredibili cum fetore. Caput cum pedibus ardebat, cincta erat veluti ignica fascia octo aut decem digitos lata, qua in terram vsque protendebatur, videbaturque libidinis & admissa turpitudinis poena & castigatio quadam.

Viso hoc spectro tremere, & exalbescere cepit serua, ad quam infelix defuncta accedebat. Quoties ego te euocavi? Respondit serua pene exanimis: Bone Iesu, quis non horreat te visa? Quae cum diceret, in eundem locum descendit formosissimus puer allis vestibus, qui seruam hortatus est, vtposito timore forti esset animo, notaretque diligenter, qua à Catharina acciperet, vt in alios euulgaret, ac simulatque ab hoc loco abscessisset, confessione maculas omnes expiaret. Tum haec in verba Catharina: Scias inferno me mancipatam, & grauissimum subiectam

praemis,

panis, quod eum Sacerdoti aduolueret, vt peccata faterer, leuissima tanta referrem, cuiusmodi sunt, quod garrula essem & loquax, in ira proclius, & id genus alia, silentio vero inuoluerem libidines, & consuetos cum adolescentibus congressus. Tu igitur disce bene confiteri, & nullum crimen tacere. Horumque vos commoneo, quod ita mihi imperatum sit, cogarque aliorum in exemplum hæc verbis aperire. Tam pulsus ad salutandam Deiparam virginem audiebatur defuncta mox in angulum quendam secedit & euanescit. Angelus vero (angelum enim fuisse, quem viderat puerum, credebatur famula) abire ad suos famula iubet, & quod fecit.] Placuit hanc omni fide contestatam historiam vltimo loco ponere, quod in ea omnes apparitionum species concurrant, Angeli, Beatæ Mariæ Magdelenæ, dæmonis in specie Æthiopsis, animæ damnatæ in assumpto corpore, vt arbitror non suo, sed aereo ad sui corporis speciem efformato. Habent Athei quod rideant, si nolunt respiscere, de penis inferni & animarum immortalitate. habent Calvinistæ de cereis benedictis, de Sanctorum reliquijs, de confessionis auricularis integritate, eiusque necessitate. quid dicetis? confictum id à Iesuitis. qui potest, quod à cunctis hodie, locis illis queat confutari, si confictum foret? Nolunt credere? eant, & audiant videantque, Mulercularum commenta inquent? credo, lateret & tegule, longinquis locis allata & dispersa, quæ cunctus populus vidit, istis imaginationis opera sūt. extracti lecto viri, videntibus alijs solo allisa & per humum raptata mulier, somnia, illisa parieti vasa, & in partes innumeras confraeta, somnia fuere. Sed grandiolem malitia ad hæc fingenda spargendaque valuit: quid pueri quadriennis innocentia? doli capax illa non est ætas, vt velante reliquias præ-

A focari se à vix nota & mortua mentiat, vel reliquiarum appensione metu fictum ponat. Quam vereor ne Catharinæ exitium illis impendat: qui Catharinæ crimen & laudant, & imitantur, confessionis sacra mylteria in histrionam hypocrisim vertentes, & inferni pœnas fabularum loco habentes.

B Habetis nubem testium, gradinemque copiosum exemplorum, quibus labrufceta, & vrticeta Nouatorum radicibus vellatis, confringatis, calcetisque. Illud vnicum propono. perpendite vos diligenter, vtrum æquius tutiusque credere, primæ & secundæ Synodi Nycenæ patribus, Græcis Latinisque Ecclesiæ Doctoribus, sexcentis alijs grauisimis Theologis, & probatæ fidei Historicis, & omnium sæculorum sexdecim receptæ sententiæ, an nouissimi sæculi procacibus quibusdam iisque perpaucis, de ludo Saxonis excucullati, vel Stigmatiæ Nouiodunensis. hi negant mortuos viuentibus apparead tempus posse, nagant Deum id vnquam permittere, illi contra vtrumque, vt audiuitis affirmant, vel disertis verbis, vel allatis exemplis quæ nunquam recitassent, nisi vera credidissent. Scaurianum plane iudicium est. magnificum illud & magnanimum Scauri rei dictum, non ignoratis, quia Valerium Max. lib. 3. legitis. Varius (inquit) Sacronensis, Aemilium Scaurum, regia mercede correptum, imperium Romanum prodidisse ait: Aemilus Scaurus Princeps Senatus huic negat se culpa affinem esse. cui creditis?

E Pari ergo nunc ratiocinatione, Sanctiones nostri temporis, Momidicaces, Ecclesiæ pestes, apparitiones spirituum negant & subsannant: fatentur aliquas & in honore habent, Sancti, & orthodoxi patres, orbis Doctores, Athatici,

Aphricani, Europæi quibus credetis: Magdeburgici Centuriatores, & Lemnicole coaxatores asserunt, nullas vnquam visiones defunctorum fuisse veras: militantis Ecclesiæ: quæ columna veritatis est, centuriones & Euangelij præcones, qui scientiam suam de sapientiæ æternæ vberibus suxerunt, vnanimi consensu litteris mandarunt plurimas, vt veras: quibus credetis? Beatorum apparitiones habemus, damnatorum habemus, beandorum habemus: Ecclesiasticæ monumentis historiæ, patrum traditione, conciliorum actis, diuinæ scripturæ tabulis consignatas, & de manu in manum per omnes Ecclesiæ ætates traditas, conseruataque: Nonne temerarium contra niti, flagitiosum repugnare, impium atque blasphemum his omnibus fidem derogare? quid, mendacij vel stoliditatis ea eorumq; auctores accusare? nomen non inuenio, quo appellem. Tu (*lector*) rei indignitate animo cõplectere, complexus abijce, abiectam conculca & execrare. Quid mendacij accusare, nisi falsa pro veris obrusa dicitate? quid mendacij accusare, nisi falsa pro veris obrusa dicitare? quid stoliditatem ascribere, si non caularis: adeo tot grauissimos, sapientissimos, sanctissimos viros, fuisse vecordes, vt inanibus nanijs se passi fuerint ludificari, & pro historijs fabellas aniles receperint? hæc aduersariorum modestia est.

SECTIO VI.

SED ratione fortassis aliqua vel argumento efficaci ad hoc credendum impelluntur. Examinandas ipsorum obiectiones tibi fideliter proponam: tu iudica & discute.

B In Italia (*inquit Philipp. Melanch. in Manly Calendario*) habent impurissimas & obscenas fabulas de Maria, quæ apparuit Monachis) bellum dictum & mendacissimo dignum scurra. Habet Asia & Aphrica, habet & Hispania, & Germania, Deiparæ sacratissimæ apparitiones, vt doctum. habet non sola Italia, & eas ab omni obscenitate & impuritate tam remotas, quam à fidei puritate Melanchton, quam à morum & vitæ castitate ac sanctimonia fuit alienus Lutherus. nec illæ fabulæ vocari possunt, quas omni æuo grauissimi scriptores & sanctissimi viri, publicis testimonijs consignarunt, quas Ecclesiasticæ traditiones confirmarunt. Sed hæc Melanchtonis & Io. Riuij modestia fuit, tot sæculis probatas Sanctorum apparitiones, anilia censere deliramenta, & cum ipsi essent homines ineptissimi, Diuum Gregorium Papam ineptum vocitare, addunt vanitatem impudentiæ, cum multa falsa & inania pueriliter, sine iudicio, & fallaciter, sine candore, congerunt, & quorundam priuatos abusus & stultorum deridiculas opiniones in publicam Catholicorum contumeliam detorquent. quasi non rebus verissimis & optimis hoc sit ad natum, vt obnoxia sint fucis, & hominum demonumque dolis atque malitiæ exposita, in multorum prauentium vertant perniciem. quid pane vtilius? Sodomæ tamen eius abundantia no-

cut